

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ภาณุมาศ เกษรสุริวงศ์

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
ปีการศึกษา 2565
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู

ภาษาอังกฤษ

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2"

ของ ภาณุมาศ เกษรสุริวงค์

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัจฉรา ศรีพันธ์)

หัวหน้าภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

ชื่อเรื่อง	แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
ผู้วิจัย	ภาณุมาศ เกษรสุริวงค์
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวรรณชัย
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. การบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2565
คำสำคัญ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้, ครูภาษาอังกฤษ, ยุคดิจิทัล

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 โดยวิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 โดยใช้แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) จำนวน 103 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ข้อมูลได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัย พบว่า

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ทั้ง 5 ด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ

ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาในการเข้าร่วมการอบรม และครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรเข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของตนเอง

Title	GUIDELINES DEVELOPMENT OF ENGLISH TEACHERS' LEARNING MANAGEMENT COMPETENCY IN THE DIGITAL AGE UNDER THE OFFICE OF NAKHON SAWAN PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2
Author	Panumas Kesonsuriwong
Advisor	Assistant Professor Sathiraporn Chaowachai, Ed.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Educational Administration, Naresuan University, 2022
Keywords	learning management competency, digital age, english teachers

ABSTRACT

The objective of this research was to investigate the competency and guidelines for the development of learning management competency in the digital age of English teachers in schools under the supervision of Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2. The research methodology was divided into 2 steps: The first is study the competency and guidelines for the development of learning management competency in the digital age of English teachers in schools under the supervision of Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2. The 103 samples consisted of English teachers by stratified sampling. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed using basic statistics including mean and standard deviation. The second step is study guidelines for the development of learning management competency in the digital age of English teachers. The informants were 4 experts, selected by purposive sampling. The in-depth interview was used for collecting information. The data were statistically analyzed using content analysis. The research results were as follows:

1. Results of a study of English teachers' competency in learning management in the digital age in schools under Nakhon Sawan Primary Educational Service Area Office 2, it was found that the use of media, information technology and

educational innovation had the highest mean; and the use of digital platforms in learning management had the lowest.

2. The guidelines for the development of learning management competency in the digital age of English teachers found that the Educational Service Area Office should setup the seminars and workshops to improve the skills management competency in the digital age of English teachers and English teachers should study and share knowledge in the Professional Learning Community (PLC) to develop learning management competency in the digital age.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิตพร เขาวนชัย อาจารย์ที่ปรึกษา การศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าอิสระสำเร็จ สมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ชาตธูประชีวิน รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย นครสวรรค์ นางสาวธัญชนก จาดดำ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กำแพงเพชร เขต 2 ที่กรุณาให้คำแนะนำ แก้ไขและตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จนทำให้การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้สมบูรณ์ และมีคุณค่ามากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ดร.ปิยะชัย ภูจันทร์ดิฐกุล ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา พิษณุโลก อุตรดิตถ์ นางสาวอรนิตย์ ภูเขียว ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1 และนางสาวธัญชนก จาดดำ ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการ ให้สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลและคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ต่อการท้าววิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูล และตอบแบบสอบถาม ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญในด้านสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่ได้ให้ ความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณมารดาของผู้วิจัย ที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบ และอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน

ภาณุมาศ เกษรสุริวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณูปการ.....	ช
สารบัญ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครู.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู.....	48
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	52
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	56

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	57
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล	61
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	65
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2.....	66
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2.....	78
บทที่ 5 บทสรุป	91
สรุปผลการวิจัย.....	91
อภิปรายผลการวิจัย.....	94
ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก.....	111
ประวัติผู้วิจัย	128

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ที่ได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
ตาราง 3 แสดงการบูรณาการสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการสังเคราะห์.....	45
ตาราง 4 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2	57
ตาราง 5 แสดงวัน และเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	64
ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	66
ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ในภาพรวม	67
ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้.....	68
ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา....	70
ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา	

นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน 72

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน 74

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง..... 76

ตาราง 13 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้..... 86

ตาราง 14 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา..... 87

ตาราง 15 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน 88

ตาราง 16 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน 89

ตาราง 17 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง 90

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล ส่งผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อพฤติกรรมในการใช้ชีวิตรวมถึงการจัดการศึกษาให้กับผู้เรียน โดยการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศสู่ “ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” จัดการศึกษาทั้งระบบตั้งแต่ในระดับปฐมวัย ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมสร้างศักยภาพสูงสุดของเยาวชนตอบสนองตลาดแรงงาน และเป็นที่ต้องการของสังคม ซึ่งมีผู้บริหาร ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา เป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (เพ็ญจันทร์ สินธุเขต, 2560, น. 107) ความเป็นโลกาภิวัตน์ของโลกในยุคปัจจุบัน ที่มีความเจริญก้าวหน้า ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วสู่โลกยุคดิจิทัล ที่มีคุณลักษณะของการเป็นโลกที่ไร้พรมแดน คือ การไม่มีขอบเขตที่แท้จริงในการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และสารสนเทศ เป็นโลกที่แคบลง คือ การเดินทางติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วมากขึ้น ประหยัดและมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นโลกที่หมุนเร็วมากขึ้น คือ การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์มีความหลากหลายและสะดวกยิ่งขึ้น ทำให้การใช้เวลาในแต่ละวันของมนุษย์เองสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้มากกว่าในยุคที่ผ่านมาอย่างมาก โดยคุณลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปดังกล่าวนี้ เกิดขึ้นมาได้เนื่องจากมีตัวเร่งปฏิริยาการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือ เทคโนโลยี (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2558, น. 43)

จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนและการสอน อีกทั้งภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นภาษาที่จำเป็นต่อมนุษย์ที่ต้องการพัฒนาตนเองให้มีทักษะการเรียนรู้ที่นำไปใช้ในการดำรงชีพในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีความสำคัญยิ่งในยุคโลกาภิวัตน์ (Globalization) ผู้คนทั่วโลก สามารถติดต่อ สื่อสาร เชื่อมโยงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ด้วยภาษาอังกฤษ อีกทั้งความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ เช่น ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ การค้า ธุรกิจ งานวิจัย เป็นต้น ทั้งหมดล้วนบันทึกไว้เป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยีสื่อดิจิทัล จะทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะความสามารถทางภาษาอังกฤษได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษไปใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ข้อมูลต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง เกิดทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการดำรงชีพในโลกปัจจุบัน ได้เป็นอย่างดี (จิรารัตน์ ประยูรวงษ์, 2562, น. 212) เทคโนโลยีสารสนเทศจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษา เป็นเครื่องมือในการฝึกฝน

ทักษะทางภาษาที่สำคัญของครู ในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษของตนเอง เพื่อที่จะได้ต้นแบบของการฝึกฝนทางภาษาให้กับผู้เรียน สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติของผู้เรียน การสร้างปฏิสัมพันธ์ การเลียนแบบทางภาษาจากเจ้าของภาษา การพัฒนาเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และฝึกฝนทักษะทางภาษา (ชัยวัฒน์ แก้วพินงาม, 2559, น. 2)

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษค่อย ๆ เปลี่ยนไปตามยุคสมัย จากอดีตมีการสอนแบบเน้นไวยากรณ์ (Grammar Translation Method) เปลี่ยนไปสู่การสอนแบบตรง (Direct Method) และการสอนแบบฟัง-พูด (Audio-lingual) เป็นต้น จนก้าวสู่ยุคสมัยปัจจุบัน ที่เทคโนโลยีมีส่วนในการกำหนดเนื้อหา และรูปแบบการเรียนการสอนที่สำคัญ ศักยภาพของเทคโนโลยีสมัยใหม่สามารถตอบสนองความต้องการรู้หรืออยากเห็นมากยิ่งขึ้น หากครูคนใดรู้จักปรับตนนำเอาเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือในการนำเสนอเนื้อหา ก็ย่อมจะเพิ่มพลังในกิจกรรมการสอนให้ช่วยดึงดูดเหล่าผู้เรียนยุคใหม่ ให้หันมาสนใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น (บุญเลิศ วงศ์พรหม, 2565, น. 87) อีกทั้งทั่วโลกในปัจจุบันให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competency) การจัดการเรียนการสอน จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษา สามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษาควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ภาษาอังกฤษ จึงมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างยิ่งในฐานะภาษาสากล (English as Global Language) ที่นิยมใช้ติดต่อสื่อสารกันในโลก และนับเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเข้าถึงผู้คนบนโลกได้ แม้การศึกษาของไทยจะให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษ และจัดให้มีหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษสอนในโรงเรียน ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่การจัดเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยนับว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ยังไม่อยู่ในระดับที่ไม่พึงพอใจนัก โดยเฉพาะปัญหาด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สมบัติ คชสิทธิ์, 2560, น. 175) ดังนั้น ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงจำเป็นต้องนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาเป็นฐานรากสำคัญ เพื่อช่วยให้การสื่อสารมีพลัง และสรรค์สร้างกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น สามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนในยุคดิจิทัลมาสนใจกับเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูถือเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญยิ่งในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ความรู้ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย มีความสามารถในการใช้สื่อ แหล่งเรียนรู้ตลอดจนการวัดและประเมินผล

การเรียนรู้ (ประยูร บุญใช้, 2564, น. 242) อีกทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้เกิดมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพของครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ครูทราบถึงระดับความสามารถของตนเอง และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ โดยครูจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้น เพื่อสามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพเพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในยุคดิจิทัลจึงเป็นความสามารถในเชิงพฤติกรรมของครู ที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพบรรลุผลสำเร็จตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล จำแนกได้เป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีนโยบายในการยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน จัดให้มีการดำเนินโครงการพัฒนาครูภาษาอังกฤษและการนิเทศ ติดตาม เพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบ ผลการประเมินโครงการ พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ยังมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ พอใช้ (กลุ่มนโยบายและแผนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2, 2565, น. 128)

ดังนั้น ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ว่าการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัลมีลักษณะเช่นใด และครูภาษาอังกฤษควรมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของตนเอง และใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงหลักสูตรการพัฒนาครูและบุคลากรสายการสอนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความเป็นจริง สามารถพัฒนาได้อย่างตรงจุด นอกจากนี้ ยังเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษา สามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริม ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
 2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย**

1. ครูสอนภาษาอังกฤษสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของตนเอง
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือ ในการประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมครูภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ และการพัฒนาวิชาชีพครูให้เจริญก้าวหน้า

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ผู้วิจัยแบ่งขอบเขตของการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาไว้ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน
5. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 135 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 103 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 43) และเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratied random sampling) ตามสัดส่วนของครูภาษาอังกฤษ ในแต่ละอำเภอ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ในขั้นตอนที่ 1 โดยการเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแต่ละด้าน มาเป็นกรอบในการศึกษา แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (purposive Selection) มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

1. อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่าและดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษและมีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีความรู้และประสบการณ์ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ทางการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน

3. ครูภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และมีผลงานเคยได้รับรางวัลด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน 1 คน

4. ศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีคุณสมบัติเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ มีวิทยฐานะชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการนิเทศครูผู้สอนและจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากความรู้ ทักษะและความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ประกอบด้วย 5 ด้าน

1.1 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้และความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสารและจัดการเรียนการสอนผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือโทรศัพท์สมาร์ตโฟนร่วมกับผู้เรียน เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เครื่องมือ และทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังสามารถสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ตลอดจนสามารถเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียนรู้รูปแบบออนไลน์ให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัย

1.2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการนำความรู้ที่ได้จากการสืบค้นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร และการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อขยายองค์ความรู้ของตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน เลือกใช้ตัวกลางหรือช่องทางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ผู้เรียน รวมไปถึงออกแบบ พัฒนาและผลิตนวัตกรรมการสอนภาษาได้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ภาษาได้ง่าย ฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจ พูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้

อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว จับประเด็นในการอ่านได้ และเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการของภาษา

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนที่มีการสอดแทรกความรู้ด้านทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้และความสามารถในการใช้เครื่องมือสำหรับการแก้ไขปัญหา ด้านเทคโนโลยี ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา คัดกรอง ประยุกต์ใช้ ข้อมูลสารสนเทศ เนื้อหาด้านภาษา และการสื่อสารได้ด้วยความถูกต้อง เหมาะสม มีวิจารณญาณ ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น มีความสร้างสรรค์ต่อตนเอง และการประกอบอาชีพในอนาคต

1.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ ที่ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้และฝึกฝนทักษะทางด้านความคิด การเชื่อมโยง และการสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือชิ้นงานใหม่ ๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัวได้ รวมไปถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถถ่ายทอดความคิดใหม่ให้กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีอิสระในการใช้ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาหรือสืบค้นเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนภาษาและประโยคต่าง ๆ รวมไปถึงกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จากสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการเรียนรู้ และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง

2. แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แบบอย่างในการปฏิบัติ แนวทางการดำเนินการ หรือข้อมูลต่าง ๆ ที่แนะนำสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหาร สถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับสิ่งที่ควรปฏิบัติในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ

3. ครูภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา
 - 1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ
 - 2.1 การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
 - 2.2 การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
3. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครู
 - 3.1 ความหมายของสมรรถนะครู
 - 3.2 ความสำคัญของสมรรถนะครู
 - 3.3 สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ
 - 3.4 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู
 - 4.1 ความหมายของการพัฒนาครู
 - 4.2 ความสำคัญของการพัฒนาครู
 - 4.3 แนวทางการพัฒนาครู
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษา

ความหมายของการบริหารการศึกษา

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2552, น.6) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหารพยายามที่จะสั่ง แนะนำ และผสมผสานความพยายามของมนุษย์ ซึ่งมีจุดรวมอยู่ที่ จุดหมายปลายทาง หรือเป้าหมายบางอย่าง การบริหารเป็นกิจกรรมที่จำเป็นสำหรับผู้บริหาร ในองค์การ ซึ่งมีหน้าที่สั่งการและให้ความสะดวกสบายในการทำงานของกลุ่มให้สามารถ บรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

สันติ บุญภิรมย์ (2552, น. 53) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินการ เกี่ยวกับการให้ความรู้แก่เด็ก เยาวชน ประชาชน ตามรูปแบบของการศึกษาประเภทต่าง ๆ เพื่อให้มีความเจริญงอกงามสู่วัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวม

ธีระ รุณเจริญ (2553, น. 31) กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงาน ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทุกด้านจนบรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสามารถพัฒนาตนเอง พัฒนาอาชีพ พัฒนาสังคม ให้ดำรงชีวิตในสังคมเป็นไปด้วยความสงบสุข

สรุปลได้ว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคล ในการกำหนดยุทธศาสตร์ทางการศึกษา กระบวนการบริหาร และการจัดสรรทรัพยากร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีทั้งความรู้ ความสามารถ และเป็นคนดีของสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

สันติ บุญภิรมย์ (2552, น. 54) กล่าวว่า การบริหารการศึกษามีความสำคัญ และมีประโยชน์ เพราะเป็นกระบวนการดำเนินการทางการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล การบริหารการศึกษาช่วยให้การจัดการศึกษา เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่มุ่งพัฒนาคนให้สมบูรณ์ในทุกด้าน พร้อมทั้งการบริหาร การศึกษา กิจกรรมในการตรวจสอบ การดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการ และการบริหารการศึกษาได้หมายรวมถึงการบำรุงขวัญ และให้กำลังใจแก่ผู้มีส่วนร่วม ในการปฏิบัติงานโดยทั่วกันและเป็นธรรม

อรุณี ทองนพคุณ (2558, น. 10) กล่าวว่า การบริหารการศึกษามีความสำคัญ ในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีบุคคลและหน่วยงาน ที่รับผิดชอบเข้าร่วมดำเนินการ มีรูปแบบ ขั้นตอน กติกาและวิธีการดำเนินการ มีทรัพยากรสนับสนุน และมีกระบวนการประเมินผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้ การบริหารการศึกษามีความจำเป็น เพราะต้องการคนที่ได้รับการฝึกฝนเฉพาะด้านที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความชำนาญมาดูแล รับผิดชอบ

เพชรประภาร์ ชุมสาย (2559, น. 10) กล่าวว่า การบริหารจัดการศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ให้สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น และสามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งพาตนเอง ใฝ่รู้และใฝ่เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

พรรณอร อุสุภาพ (2561, น. 83) กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารการศึกษา มีดังนี้

1. เพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม
2. เพื่อสร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
3. เพื่อสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนเร่งรัดการศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ การพัฒนาวิชาชีพครู และการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

4. เพื่อให้ความสำคัญของการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ ตลอดจนการให้ความคุ้มครองการจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพและเอกชนภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

5. เพื่อต้องการปฏิรูประบบราชการ เพื่อแยกงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมไปตั้งเป็น กระทรวงวัฒนธรรม เนื่องจากระบบบริหารงานแบบเดิมมีความล่าช้าในการดำเนินงาน (Bureaucratic red-tape) โดยจัดงานที่คล้ายกันมาไว้ในหน่วยงานเดียวกันให้มากที่สุดเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานและยังสามารถสร้างข้าราชการมืออาชีพเพิ่มได้อีกด้วย

สรุปได้ว่า การบริหารการศึกษาความสำคัญ เนื่องจากการบริหารจัดการศึกษาที่ดี จะทำให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ มีการดำเนินงานโดยผู้บริหารการศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา อย่างเป็นระบบและมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ประชากรได้รับการพัฒนาที่สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม อันจะนำไปสู่การประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551, น. 4-6) ได้ชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไว้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดี ต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้

ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต.1.1 เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่านสามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต.1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา และเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารความคิดเห็น แสดงความรู้สึกโดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

มาตรฐาน ต.1.3 เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และสื่อสารข้อมูลความคิดเห็นและความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพ และมีสุนทรียภาพ

สาระที่ 2 ภาษา และวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต.2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

สาระที่ 3 ภาษา กับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต.3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตนเอง

สาระที่ 4 ภาษา กับความสัมพันธ์กับชุมชน และโลก

มาตรฐาน ต.4.1 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต.4.2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้การทำงานการประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม

การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

จากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล สื่อและเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทอย่างมากทางการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 การจัดการเรียนการสอนของครูจึงต้องปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัยและทันต่อสังคมโลก มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ไว้ดังนี้

ฟาฏินา วงศ์เลขา (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกดิจิทัล เป็นยุคที่โลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศต่าง ๆ และการเรียนรู้ เกิดขึ้นทุกที่ทุกเวลาโดยผ่านระบบเครือข่าย ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลควรมีลักษณะ ดังนี้

1. ห้องเรียนเปลี่ยนเป็นชุมชนขนาดใหญ่ เปรียบได้กับโลก คือ ห้องเรียนที่มีนำสื่อและเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วม ในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สนใจใฝ่เรียนรู้ สนุกสนาน และกระตือรือร้น ในการเรียนรู้มากขึ้น แต่การที่ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ผ่านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ถูกต้อง ก็ต้องอาศัยผู้สอนที่เข้าใจและมีความรู้ในด้านการใช้เทคโนโลยีด้วยเช่นกัน ผู้สอนยังจำเป็นต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศและเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนรู้จักเลือกศึกษาค้นคว้าข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีวิจารณญาณ เพราะข้อมูลสารสนเทศที่เผยแพร่บนระบบอินเทอร์เน็ตนั้น มีทั้งข้อมูลที่ต้องการและข้อมูลที่ยังไม่ได้ผ่านการกลั่นกรอง ดังนั้น ผู้สอนอาจจะต้องเป็นผู้ร่วมเรียนรู้ไปกับผู้เรียนอีกด้วย

2. บทบาทของครูเปลี่ยนไป ดังนั้นครูในยุคนี้จึงต้องมีคุณลักษณะที่เรียกว่า E-Teacher คือ

2.1 มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ โดยมีการจัดการเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตและสื่อเทคโนโลยี

2.2 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อขยายองค์ความรู้ของตนเองตลอดเวลา

2.3 มีความสามารถในการถ่ายทอดหรือขยายความรู้ของตนเองสู่นักเรียนผ่านสื่อ เทคโนโลยีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 มีความสามารถในการเสาะหาและคัดเลือกเนื้อหาความรู้หรือเนื้อหาที่ทันสมัยเหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนผ่านทางสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ

2.5 สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.6 ผู้สอนมีหน้าที่ชี้แนะให้ผู้เรียนได้รู้จักการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีระบบ มีเหตุผล คิดสร้างสรรค์ เป็นผู้อำนวยการความสะอาด และชี้แนะแนวทาง

3. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่สังคมคาดหวัง คือ มีคุณธรรม เป็นคนดีมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีทักษะที่หลากหลาย เช่น ทำงานเป็นทีม มีความรับผิดชอบ รู้จักการแก้ไขปัญหา มีความสามารถด้านการใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศอย่างน้อย 2 ภาษา มีพื้นฐานและทักษะการคำนวณที่ดี

และมีความชำนาญในการใช้คอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมเผชิญปัญหา และสามารถเลือกวิธีแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม เป็นต้น

ในการจัดการศึกษาของชาติสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นโลกยุคดิจิทัลที่ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ 3R และ 7C นั่นคือ 3R ได้แก่ การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) และคณิตศาสตร์ (Arithmetic) ส่วน 7C ได้แก่ คิดวิเคราะห์ และแก้ปัญหา (Critical thinking & problem solving) คิดสร้างสรรค์และคิดค้นนวัตกรรม (Creativity & innovation) เข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลาย (Cross-cultural understanding) ความร่วมมือ ทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ (Collaboration, teamwork & leadership) การสื่อสาร รู้เท่าทันสื่อและข้อมูลสารสนเทศ (Communications, information & media literacy) มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์และสื่อเทคโนโลยี (Computing & ICT literacy) และมีทักษะการเรียนรู้และอาชีพ (Career & learning skills) การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกดิจิทัลนั้น ใฝ่ฝันอยากเห็นภาพห้องเรียนที่เป็นชุมชนขนาดใหญ่ ให้โลกคือห้องเรียน ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่เป็นผู้นำตนเองได้ หลักสูตรมีความยืดหยุ่น คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล การสอนที่ไม่ยึดหนังสือเรียนเป็นหลักเช่นปัจจุบัน ไม่เน้นการเรียนแบบท่องจำ เน้นให้คิดเป็นแก้ปัญหาได้ ต้องเป็นการเตรียมผู้เรียนให้พร้อมเพื่อใช้ชีวิตในโลกแห่งความเป็นจริง และเป้าหมายสำคัญที่สุด นั่นคือ สร้างคนให้มีคุณภาพเป็นคนดีและมีคุณธรรม

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559) กล่าวว่า เป้าหมายของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เด็กไทย จำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังบ่มเพาะด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย ด้านทักษะการเรียนรู้ คุณลักษณะ การเรียนรู้และเนื้อหาการเรียนรู้ สำหรับทักษะที่สำคัญ ได้แก่ 1) ทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม อันประกอบด้วย การคิดสร้างสรรค์ การแก้ไขปัญหาและการสื่อสารกับผู้อื่น 2) ทักษะชีวิต และการทำงาน อันประกอบด้วย การปรับตัว ทักษะสังคม และการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม 3) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี ส่วนคุณลักษณะ ได้แก่ 1) คุณลักษณะด้านการทำงาน มีการปรับตัวและมีความเป็นผู้นำ 2) คุณลักษณะด้านการเรียนรู้ มีการชี้นำตนเอง การตรวจสอบ การเรียนรู้ด้วยตนเอง และ 3) คุณลักษณะด้านศีลธรรม การเคารพผู้อื่น ความซื่อสัตย์ และสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองโลก ส่วนด้านเนื้อหาสาระการเรียนรู้ ก็จะประกอบด้วย การอ่าน (Reading) การเขียน (Writing) การคำนวณ (Arithmetic) และเป็นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน เชิงบูรณาการ (Integrative Learning) รวมทั้งเรื่องราวเกี่ยวกับ โลก การเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจการค้า การเป็นผู้ประกอบการ สิทธิ พลเมือง สุขภาพ และสิ่งแวดล้อม

สก็ญญา แซ่มซ้อย (2560, น. 25) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูมที่พัฒนาขึ้นโดย Benjamin Bloom เมื่อปี ค.ศ. 1956 โดยกำหนดพฤติกรรมทางพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) ของผู้เรียนไว้ 6 ลำดับ ได้แก่ 1) ความรู้ (Knowledge) 2) ความเข้าใจ (Comprehension)

3) การนำไปใช้ (Application) 4) การวิเคราะห์ (Analysis) 5) การสังเคราะห์ (Synthesis) และ 6) การประเมินค่า (Evaluation) แต่ยังมีข้อจำกัดและไม่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลหรือสติปัญญาของผู้เรียนในยุคดิจิทัล Anderson and Kreitzer (2001) ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของบลูม ได้นำแนวคิดดังกล่าว มาทบทวนและนำเสนอใหม่ให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล โดยได้นำเสนอ Bloom's Revised Taxonomy ไว้ 6 ลำดับชั้น ดังนี้

1. ความจำ (Remembering) หมายถึง ความสามารถในการระลึกได้ แสดงรายการได้ บอกได้ ระบุได้ บอกชื่อได้ เช่น สามารถบอกความหมายของทฤษฎีต่าง ๆ ได้

2. ความเข้าใจ (Understanding) หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมาย ยกตัวอย่าง สรุป อ้างอิง เช่น สามารถอธิบายแนวคิดของทฤษฎีได้

3. การประยุกต์ใช้ (Applying) หมายถึง ความสามารถในการนำไปใช้ ประยุกต์ใช้ แก้ไขปัญหา เช่น สามารถใช้ความรู้ในการแก้ไขปัญหาได้

4. การวิเคราะห์ (Analyzing) หมายถึง ความสามารถในการเปรียบเทียบ อธิบายลักษณะ การจัดการ เช่น สามารถบอกความแตกต่างระหว่างทฤษฎี 2 ทฤษฎีได้

5. การประเมินค่า (Evaluating) หมายถึง ความสามารถในการตรวจสอบ วิเคราะห์ ตัดสิน เช่น สามารถตัดสินคุณค่าของทฤษฎีได้

6. การคิดสร้างสรรค์ (Creating) หมายถึง ความสามารถในการออกแบบ วางแผน ผลิต เช่น สามารถนำเสนอทฤษฎีใหม่ที่แตกต่างไปจากทฤษฎีเดิมได้

สังเกตได้ว่าการปรับแนวคิดใหม่ สิ่งสำคัญที่สุดของกระบวนการทางปัญญา คือ การพัฒนาการเรียนรู้ไปสู่การคิดสร้างสรรค์ (Creating) ซึ่งต้องยอมรับว่าสำคัญมากในโลกยุคดิจิทัล ที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาตนเองว่าจะอะไรคือสิ่งที่เขาทำได้ดีที่สุด และพัฒนาทักษะนั้นจนสามารถสร้างอัตลักษณ์ของตนเอง และผลิตชิ้นงานหรือนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ สามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและการทำงานในอนาคตได้

ฉันทนา ปะโคทัง (2561) กล่าวว่า ข้อเสนอการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 3 ประการ ดังนี้

1. การสร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้มีประสบการณ์เรียนรู้ด้วยสื่อดิจิทัล โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกวิชาที่ชอบ และบูรณาการวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงได้

2. บริหารจัดการข้อมูลการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาสื่อดิจิทัลทั้งในส่วนของผู้สอนและผู้เรียน โดยพัฒนาเนื้อหาวิชา และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น

3. พัฒนาผู้สอนให้มีทักษะการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนรู้ และปรับรูปแบบการประเมินผลแบบใหม่ตามสมรรถนะที่แตกต่างกันของผู้เรียน

พงษ์พัชรินทร พุทธวณิช (2561, น. 6) กล่าวว่า ผู้สอนในยุคดิจิทัล จะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือและสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนได้เต็มศักยภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วย

2. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเป็นผู้ช่วย คือ ผู้สอนต้องฝึกนิสัยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รักการค้นคว้า และการปรับเปลี่ยนความคิดได้ตามเหตุและผล

3. ผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้จัดการสารสนเทศและการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

4. ผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียนรู้อย่างเท่าทันกับสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ

5. ผู้สอนต้องสร้างสมรรถนะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน คือ ความสามารถด้านไอทีที่จำเป็นให้มีความรู้ ทักษะความคิด การสื่อสาร เพื่อให้สามารถอยู่ได้ในสภาวะการดำรงชีวิตและการทำงานภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม

6. พัฒนาผู้เรียนให้พร้อมที่จะรับบทบาทใหม่ ๆ ในสังคมโลกาภิวัตน์ ให้เตรียมตนเองอยู่ตลอดเวลา

ธีระ รุญเจริญ (2562) กล่าวว่า การจัดการศึกษาเรียนรู้ยุคดิจิทัล จะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาผู้เรียนและครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษายุคใหม่จึงควรมีคุณลักษณะดังนี้

1. เน้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. มีทักษะดิจิทัล สามารถเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยี

3. ใช้ระบบเครือข่ายการสื่อสารที่รวดเร็ว สร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้ได้มากและรวดเร็ว

4. เน้นการหาทางออกหรือการแก้ปัญหาโดยการคิดเชิงนวัตกรรม

5. ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

6. ใช้หลักการบูรณาการศาสตร์ที่อุบัติขึ้นใหม่

7. ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนสำคัญ ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

8. การเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงาน

9. การศึกษากลับด้าน (Flipped Education)

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2564) กล่าวว่า การจัดการศึกษาออนไลน์ยุคดิจิทัล เป็นการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน โดยการบูรณาการ

เนื้อหาสาระกับกิจกรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในความคิดรวบยอดหลักของสาระไปพร้อมกับพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลด้านต่าง ๆ อาทิเช่น

1. ให้ผู้เรียนติดตามข่าวสารจากเครือข่ายโลกออนไลน์
2. ให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของข้อมูลจากเครือข่ายในโลกออนไลน์
3. ให้ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญของข้อมูลที่สืบค้นมาจากเครือข่ายโลกออนไลน์
4. ให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากเครือข่ายโลกออนไลน์ไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
5. ให้ผู้เรียนแบ่งปันข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่นในเครือข่ายโลกออนไลน์

การจัดการเรียนรู้ในยุคนี้จะต้องบูรณาการสมรรถนะดิจิทัลเข้าไปในกิจกรรม โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความคิดรวบยอดในเนื้อหาสาระ และพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียนในขณะเดียวกัน

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครู

ความหมายของสมรรถนะครู

ชัชรินทร์ ขวนวัน (2550) กล่าวว่า สมรรถนะครู และบุคลากรทางการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการผนึกความรู้ ทักษะ แรงจูงใจ ทศนคติ และคุณลักษณะส่วนบุคคลเข้าด้วยกัน แล้วแสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงาน ในบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่นและมีประสิทธิภาพ

วณิช นิรันตรานนท์ (2552) กล่าวว่า สมรรถนะครูสายผู้สอน หมายถึง คุณลักษณะของครูผู้สอนที่เกี่ยวกับคุณลักษณะความเป็นครู คุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน และผลการปฏิบัติงานประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และความสามารถ ซึ่งเป็นคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้ครูผู้สอนปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องต้น อุปนิสัย ภาพลักษณ์ภายในและบทบาทที่แสดงออกต่อสังคมที่แตกต่างกันทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน

นิทัศน์ หามนตรี (2557, น. 10) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง พลังที่มีอยู่ในตัวคนคนหนึ่ง ที่ประกอบไปด้วยความรู้ ทักษะ ความสามารถ คุณลักษณะและพฤติกรรมที่โดดเด่น ส่งผลให้การปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดแบบยอดเยี่ยม

สุธี บูรณะแพทย์ (2557) กล่าวว่า สมรรถนะครู หมายถึง พฤติกรรมที่องค์การต้องการ จากข้าราชการครู ซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ทศนคติ และแรงจูงใจ ของบุคคล และส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างโดดเด่น และส่งผลให้องค์กรบรรลุเป้าประสงค์ที่ต้องการไว้ ซึ่งประกอบด้วย สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, น. 32) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ ทักษะ ที่อยู่ภายในตัวบุคคล ที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ของการปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภัทรนรินทร์ บิชอบ (2559, น. 15) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถที่มาจากตัวคนทั้งหมด ที่สะท้อนออกมาในรูปของพฤติกรรมการทำงานที่มีความสัมพันธ์ในเชิงเหตุผล และก่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุด (Superior Performance) ที่องค์การต้องการ โดยมีที่มาจากพื้นฐานความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) วิธีคิด (Self-Concept) คุณลักษณะส่วนบุคคล (Trait) และแรงจูงใจ (Motive)

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2561, น. 107) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถ และคุณลักษณะอื่น ๆ ของบุคคลที่แสดงออกในเชิงพฤติกรรมที่จำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหนึ่ง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ โดยมีผลงานที่ได้มาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้หรือมีผลงานโดดเด่นกว่าบุคคลอื่น

สรุปได้ว่า สมรรถนะครู หมายถึง พฤติกรรมความสามารถของครู ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของบุคคล ที่สามารถพัฒนาให้โดดเด่นหรือมีประสิทธิภาพที่สูงขึ้นได้ เพื่อให้เกิดการทำงานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพเทียบเท่าหรือสูงกว่ามาตรฐานที่องค์กรกำหนดไว้ อันจะส่งผลที่ดีต่อองค์กร ให้สามารถบรรลุเป้าประสงค์และประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของสมรรถนะครู

จารุวรรณ จันเลื่อน (2557, น. 1-2) กล่าวว่า ความสำคัญและประโยชน์ของสมรรถนะประกอบด้วย ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู เพื่อให้ได้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น
2. ช่วยให้ครูทราบถึงระดับความสามารถของตนเอง ว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้มากขึ้น
3. ช่วยสนับสนุนให้ตัวชี้วัดหลักของผลงานบรรลุเป้าหมาย และยังเป็นตัวบ่งบอกได้ว่า ถ้าต้องการให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะต้องใช้สมรรถนะตัวใดบ้างที่จะช่วยนำไปสู่ความสำเร็จ

พยัพ อนันนนิล (2557, น. 21) กล่าวว่า สมรรถนะทำให้บุคลากรปฏิบัติงานหรือกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ตามมาตรฐานและส่งผลให้องค์กรดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามวัตถุประสงค์ ประสบความสำเร็จและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ซึ่งสามารถวัดและสังเกตเห็นได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และลักษณะอื่น ๆ ที่โดดเด่นกว่าบุคคลอื่น ๆ ในองค์กร

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, น. 1-2) กล่าวว่า สมรรถนะของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียนได้ สรุปได้ว่า สมรรถนะนั้นมีความสำคัญเนื่องจาก

1. สมรรถนะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้ดำรงตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะที่สูงขึ้น การเลื่อนขั้นเงินเดือนและการยกย่องเชิดชูเกียรติ

2. สมรรถนะทำให้เกิดมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพของครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน

3. สมรรถนะทำให้ครูทราบถึงความสามารถของตนเอง ว่าอยู่ในระดับใด และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4. สมรรถนะทำให้ครูสามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพ ในการส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียน ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ โดยครูจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นในตนเอง เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ฉัตรชัย หวังมีจมี และองอาจ นัยพัฒน์ (2560, น. 47) กล่าวว่า ครูผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ ที่เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดสมรรถนะของครูผู้สอน แต่การที่ครูผู้สอนจะมีสมรรถนะที่สูงขึ้นได้ ครูจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี จนเกิดความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า สมรรถนะครูมีความสำคัญ เนื่องจาก สมรรถนะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา ทำให้เกิดมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพของครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน การพัฒนาความก้าวหน้าในวิชาชีพ การวางแผน สืบทอดตำแหน่งและการจ่ายค่าตอบแทน ทำให้ครูทราบถึงระดับความสามารถของตนเอง และเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ โดยครูจำเป็นต้องมีความกระตือรือร้นเพื่อสามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะครูภาษาอังกฤษ

ศิตา เขี่ยมขันติถาวร (2555) กล่าวว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีสมรรถนะเฉพาะด้าน ซึ่งประกอบด้วย ด้านความรู้ มีความเข้าใจ ธรรมชาติและองค์ประกอบทางภาษา ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, น. 69-71) ได้ศึกษาองค์ประกอบและสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งให้ความหมายไว้ดังนี้

1. ความรู้ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ ที่รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจ หรือสารสนเทศที่ได้มาจากประสบการณ์ องค์กรวิชาในแต่ละสาขา องค์ประกอบด้านความรู้ ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ

1.1 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจระบบเสียง คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ทางภาษาและวัฒนธรรมของภาษาอังกฤษ

1.2 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถรู้ เข้าใจ และวิเคราะห์เนื้อหาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.3 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐาน ของผู้เรียน จัดการเรียนรู้ตามความสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

1.4 รู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจ แนวคิด เทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ บูรณาการกิจกรรมกับเนื้อหา เพื่อการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

2. ทักษะ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ องค์ประกอบด้านทักษะ ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ

2.1 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ และใช้ภาษาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

2.2 ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน หมายถึง สามารถใช้ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อความหมายได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง สามารถวิเคราะห์หลักสูตร วางแผน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมกับพัฒนาการทางการเรียนรู้และระดับพัฒนาการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิด

2.4 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สามารถบูรณาการ ออกแบบ เลือกใช้ และพัฒนาสื่อเทคโนโลยี เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีในยุคข้อมูลข่าวสาร ประเมินผลการใช้สื่อ การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

2.5 ทักษะการวัดและประเมินผล หมายถึง สามารถวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ของผู้เรียนได้ตามสภาพความเป็นจริง และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

2.6 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจ เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่น หรือแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตาม

2.7 การพัฒนาตนเอง หมายถึง การศึกษาหาความรู้ติดตาม องค์ความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง พัฒนาทักษะทางภาษาและมีการประเมินตนเอง

3. คุณลักษณะส่วนบุคคล หมายถึง บุคลิก ความคิด ความรู้สึก เจคติ ทัศนคติ แรงจูงใจ และความต้องการส่วนบุคคล องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วย 2 ด้าน คือ

3.1 แรงจูงใจ หมายถึง รักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ

3.2 รักการเรียนรู้ หมายถึง กระตือรือร้นเพิ่มพูนความรู้ของตน และเป็นบุคคล แห่งการเรียนรู้

ดลวรรณ พวงวิภาต (2562, น. 144) ได้ทำการวิจัยเรื่อง องค์ประกอบสมรรถนะ ครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 41 ตัวแปร คือ 1) การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนและการใช้สื่อ 2) การออกแบบและประเมินผู้เรียน 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน 4) การออกแบบการสอน อย่างมีส่วนร่วม 5) การถ่ายทอดและการให้คำปรึกษาในชั้นเรียน 6) การใช้นวัตกรรมทางภาษา ที่หลากหลาย และ 7) การพัฒนาหลักสูตร แต่ละองค์ประกอบ มีตัวแปรดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนและการใช้สื่อ ประกอบด้วย 7 ตัวแปร คือ 1) ครูใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ตลอดจนออกแบบและสร้างสื่อ 2) ครูเสียสละ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ ต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ 3) ครูบันทึกพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกคน 4) ครูยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ 5) ครูติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน 6) ครูนำ ICT ไปใช้กับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และ 7) ครูจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 2 การใช้เทคนิควิธีการสอนและออกแบบประเมินผู้เรียน ประกอบด้วย 7 ตัวแปร คือ 1) ครูใช้สื่อและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ 2) ครูตรวจสอบข้อมูลการประเมินผู้เรียนอย่างรอบด้าน รวมไปถึงผลการวิจัย หรือองค์ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน อย่างเป็นระบบ 3) ครูให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นรอบด้านของผู้เรียนต่อผู้ปกครองและผู้เรียน อย่างเป็นระบบ 4) ครูใช้เทคนิควิธีการหลากหลายในการตรวจสอบ ประเมินการปฏิบัติงานของตนเอง และผลการดำเนินงานสถานศึกษา 5) ครูปรับเปลี่ยนบทบาทและการปฏิบัติงานของตนเอง ให้เอื้อต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน 6) ครูยอมรับผลอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง และหาแนวทางแก้ไขปัญหา อุปสรรค และ 7) ครูสนับสนุนความคิดริเริ่มซึ่งเกิดจากการพิจารณา ไตร่ตรองของเพื่อนร่วมงาน และมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ

องค์ประกอบที่ 3 การบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย 6 ตัวแปรคือ 1) ครูมีความสามารถในการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศกับการสอนภาษาอังกฤษ 2) การส่งเสริมภาวะผู้นำและการทำงานร่วมกับองค์กรอื่น 3) ครูบริหารจัดการกิจกรรมในชั้นเรียน ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง 4) ครูสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 5) ครูให้ความสนใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบัน โดยมีการวางแผนอย่างมีวิสัยทัศน์

ซึ่งเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของโรงเรียนร่วมกับผู้อื่น และ 6) ครูมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการสอนให้ทันสมัยในยุคนั้น ๆ

องค์ประกอบที่ 4 การออกแบบการสอนอย่างมีส่วนร่วม ประกอบด้วย 6 ตัวแปร คือ

1) ครูใช้รูปแบบ/เทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
 2) ครูใช้สื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ครูประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมวัฒนธรรมทางภาษาอังกฤษ 4) ครูใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพการสอนภาษาอังกฤษ 5) ครูนำผลการออกแบบการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้และปรับใช้ตามสถานการณ์อย่างเหมาะสม และเกิดผลกับผู้เรียนตามที่คาดหวัง และ 6) ครูส่งเสริมการร่วมมือภายในโรงเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบที่ 5 การถ่ายทอดและการให้คำปรึกษาในชั้นเรียน ประกอบด้วย 6 ตัวแปร

คือ 1) ครูสามารถกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงานทุกภาคเรียนด้านการสอนภาษาอังกฤษ
 2) ครูวางแผนการกำหนดเป้าหมายการวิเคราะห์สังเคราะห์ภารกิจงานสอน 3) ครูสร้างองค์ความรู้ และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ 4) ครูสามารถสอนหรือให้คำปรึกษาแก่ผู้ร่วมงานได้
 5) ครูมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้การสอนภาษาอังกฤษได้ดี และ 6) ครูสามารถให้คำแนะนำ ตอบโต้กับปัญหา สถานการณ์ ความต้องการของผู้ที่ปรึกษาได้

องค์ประกอบที่ 6 การใช้นวัตกรรมทางภาษาที่หลากหลาย ประกอบด้วย 5 ตัวแปร คือ

1) ครูรวบรวม สังเคราะห์ข้อมูล ความรู้ จัดเป็นหมวดหมู่ และปรับปรุงให้ทันสมัย
 2) ครูสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ 3) ครูหารูปแบบ การใช้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย 4) ครูแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน
 5) ครูเต็มใจ ภาคภูมิใจและมีความสุขในการให้บริการสอนแก่ผู้รับบริการ

องค์ประกอบที่ 7 การพัฒนาหลักสูตรประกอบด้วย 4 ตัวแปร คือ 1) ครูเสริมแรงสนับสนุน

กับผู้บริหารโรงเรียน 2) ครูเป็นผู้ประเมินการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร 3) ครูสร้าง/พัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและท้องถิ่น และ 4) ส่งเสริมครูให้มีการศึกษาต่อต่างประเทศ

ลักษณะพร เข้มขัน (2562, น. 306) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครู ภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะด้านวิชาชีพของครู 2) สมรรถนะด้านการพัฒนาวิชาการ 3) สมรรถนะด้านความรู้ในศาสตร์ทางภาษาอังกฤษ 4) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร 5) สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี และ 6) สมรรถนะด้านบุคลิกภาพครูภาษาอังกฤษ

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษดังนี้

Anugerahwati, Mirjam (2010, pp. 117-118) กล่าวว่า สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1. ความรู้ทางด้านเนื้อหารายวิชา มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่ตนจะต้องสอนผู้เรียน
2. การจัดการเรียนการสอน โดยครูควรปรับวิธีการสอนต่าง ๆ เพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจและน่าตื่นเต้นสำหรับนักเรียน นอกจากนี้ยังควรใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วย
3. การสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น สร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนครู เพื่อร่วมงาน ผู้บริหารสถานศึกษา และสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคม ให้มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพื่อให้เกิดความราบรื่นในการทำงาน เนื่องจากความสัมพันธ์ที่ดีถือว่ามีผลสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของครูสอนภาษาอังกฤษ
4. สมรรถนะส่วนบุคคล ซึ่งสมรรถนะนี้สำคัญที่สุดใน 4 สมรรถนะที่กล่าวมา โดยครูจะต้องมีกำลังใจ มีความตั้งใจที่แน่วแน่ มีความรัก และมีความพากเพียรพยายามเพื่อที่จะสามารถเปลี่ยนทัศนคติที่ไม่ดีของผู้เรียนที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

Jack C. Richards (2010, pp. 1-4) กล่าวว่า สมรรถนะของครูผู้สอนภาษาที่มีความเป็นมืออาชีพ ประกอบด้วย 10 ประการ ดังนี้

1. มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา เนื่องจากครูที่สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ในโลกไม่ใช่เจ้าของภาษา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างมากที่ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านภาษา เพื่อที่จะสามารถสอนภาษาได้เป็นอย่างดี โดยครูจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาเป้าหมายในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูจำเป็นต้องรู้
3. มีทักษะการสอน ซึ่งเป็นความท้าทายที่สำคัญอย่างหนึ่ง เนื่องจากครูจำเป็นต้องมีทักษะพื้นฐานทางการจัดการชั้นเรียน ตลอดจนเทคนิค วิธีการสอน การสังเกต การประเมิน และการตัดสินใจ
4. มีความรู้ด้านเนื้อหา เนื่องจากครูผู้สอนภาษาจำเป็นต้องสอนเนื้อหาที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป จึงจำเป็นที่ครูจะต้องมีความเชี่ยวชาญทางเนื้อหา เพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้
5. มีการแสดงตัวตนให้ชัดเจน แสดงออกซึ่งการมีเอกลักษณ์แห่งการเป็นครูสอนภาษา
6. มีการสอนให้ผู้เรียนจดจ่ออยู่ที่การสอนของตน

7. มีทักษะเชิงเหตุผล ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญที่ครูผู้สอนภาษาจะสามารถใช้ในการวิเคราะห์ เนื้อหาบทเรียน ตลอดจนสื่อ รูปภาพ บทเรียน ที่จะนำมาใช้สอนผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

8. มีการพัฒนาตนเองที่เกิดจากการฝึกฝน คือการพัฒนาตนเองจนสามารถสร้างหลักการ หรือทฤษฎีใหม่ ๆ เป็นของตนเองได้

9. มีการสร้างสัมพันธ์กับสมาชิกครูด้วยกัน มีการแลกเปลี่ยนเป้าหมาย วิธีการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนความสนใจ วิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน เป็นต้น

10. มีความเป็นมืออาชีพ โดยมีความเชี่ยวชาญทางด้านความรู้ ประสบการณ์ และอื่น ๆ

Saleh M. Abdo (2013, pp. 1-4) สมรรถนะที่จะช่วยพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีความเป็นมืออาชีพนั้น จำเป็นจะต้องมีสมรรถนะ 4 สมรรถนะ ดังนี้

1. จรรยาบรรณวิชาชีพ คือให้มีความรวดเร็วและตรงต่อเวลา เพราะความรวดเร็ว และความตรงต่อเวลาจะนำไปสู่การทำงานอย่างเป็นระบบ ตลอดจนค้นหาและพัฒนาวิธีการสอน ที่เหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียนอยู่เสมอ อาจมีการประเมินตนเองเป็นครั้งคราวเพื่อให้เกิดการพัฒนา ตนเองอย่างสร้างสรรค์

2. การบริหารจัดการชั้นเรียน ให้มีการสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ผ่อนคลาย ในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ตลอดจนปลูกฝังเรื่องระเบียบวินัยและความแน่นแฟ้น ให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้เรียนมีการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม

3. วิธีการของครู โดยครูจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เพราะความสำเร็จของครูส่วนใหญ่ ขึ้นอยู่กับพลังจินตนาการ ความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบอย่างในด้านการวางแผน และการจัดการ อีกทั้งมีการเตรียมบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพียงพอที่จะทำให้ครูมีความมั่นใจ ในการเรียนการสอนของตน มีความกระตือรือร้นที่จะทำให้บทเรียนมีความสนุกสนาน

4. การนำภาษาไปใช้ โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในสถานการณ์จริง กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง มีการเชื่อมโยงภาษาให้เข้ากับบริบททางสังคม ใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมเพื่อทำให้บทเรียนน่าสนใจและเข้าใจได้ง่ายขึ้น ตลอดจนวิธีการที่ใช้สอน เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพเพื่อกำจัดข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้น และมีความแม่นยำ ในการประเมินความสำเร็จของผู้เรียน ประเมินได้ตามมาตรฐานที่แท้จริงของชั้นเรียน

Stancy Zeiger (2018) กล่าวว่า ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษควรมีสมรรถนะ ดังนี้

1. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อนักเรียนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มีการสนทนาโต้ตอบกับผู้เรียนทุกคนในเชิงบวก ละทิ้งอคติและทำให้ผู้เรียนรู้สึกมีความมั่นใจในตัวของผู้สอน

2. การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ โดยบรรยากาศภายในห้องเรียนนั้น จะต้องเป็นบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนได้รับความปลอดภัยและมีความผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียดมากเกินไป อาจมีการตั้งกฎซึ่งจะต้องบังคับใช้อย่างสม่ำเสมอและเป็นธรรม

ให้ผู้เรียนไม่รู้สึกกังวลกับการถูกซักถามในห้องเรียน และรู้สึกสบายใจเมื่อผู้เรียนได้พูดโต้ตอบหรือแสดงความคิดเห็น

3. การออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ โดยครูจะต้องออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน และครอบคลุมมาตรฐาน รวมไปถึงสามารถเลือกและสร้างสื่อการสอนเพื่อรองรับผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ได้ดี

4. การใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนทุกคน เน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในห้องเรียน

5. การวัดผลและประเมินผล โดยครูจะต้องมีการออกแบบและเลือกกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ จะต้องมีความเที่ยงตรงในการวัด เพื่อที่จะสามารถนำผลการวัดนั้นไปตรวจสอบประสิทธิภาพของผู้เรียนได้ตามสภาพจริง

6. การรู้เท่าทันความต้องการของผู้เรียน คือการทำความรู้จักกับผู้เรียนนอกเหนือจากการเรียนการสอน เช่น เกี่ยวกับเรื่องความสนใจ อารมณ์ ความมุ่งมั่นทางจิตใจ เป็นต้น

7. การสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่าง ๆ เนื่องจากการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ในศึกษานั้นมีความสำคัญ เช่น อาจมีการแจ้งความคืบหน้าหรือการแก้ไขข้อกังวลใด ๆ ต่อผู้ปกครอง เป็นต้น

8. การทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูจะต้องสามารถทำงานร่วมกับครูคนอื่น ๆ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนได้ อาจมีการเรียนรู้ซึ่งกันและกันผ่านการพูดคุย การปรึกษาหารือถึงเทคนิควิธีการ ตลอดจนคำแนะนำต่าง ๆ

9. การแสดงภาพลักษณ์แห่งการเป็นผู้เชี่ยวชาญอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากบ่อยครั้งที่ครูผู้สอนเป็นต้นแบบให้กับผู้เรียนหลาย ๆ คน เช่น ภาษา กิริยา ท่าทางการพูด และการแต่งตัว เป็นต้น ดังนั้น การธำรงไว้ซึ่งความเป็นผู้เชี่ยวชาญจึงมีความสำคัญ เพื่อที่ผู้เรียนจะไม่เสียการเคารพนับถือศรัทธาต่อครูผู้สอน

10. การแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในวิชาชีพ มุ่งมั่นในการพัฒนา การเปลี่ยนเทคนิควิธีการสอนของครูเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่มีคุณภาพอยู่เสมอ

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, น. 86-89) กล่าวว่า สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยองค์ประกอบทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1) องค์ประกอบด้านความรู้ มีตัวบ่งชี้ 4 ตัว 2) องค์ประกอบด้านทักษะ มีตัวบ่งชี้ 7 ตัว และ 3) องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล มีตัวบ่งชี้ 3 ตัว ซึ่งองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ได้แก่ องค์ประกอบด้านทักษะ ตัวบ่งชี้ที่ 7 ทักษะการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. มีการวางแผนการสอนก่อนการจัดการเรียนการสอน

2. กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับผู้เรียนและระดับของผู้เรียน
3. จัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้
4. ใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนรู้และการจัดการในชั้นเรียน
5. จัดกิจกรรมการเรียนรู้และใช้เทคนิคที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะ

ในการคิด

ปิยาภรณ์ อัครลาวัลย์ (2562, น. 34-37) สังเคราะห์สมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษไว้ทั้งหมด 3 สมรรถนะ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สิ่งที่สั่งสมมาจากการศึกษาเล่าเรียน การค้นคว้าหรือประสบการณ์ รวมทั้งความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้มาจากประสบการณ์ องค์กรวิชาในแต่ละสาขา ได้แก่

1.1 ความรู้เกี่ยวกับลักษณะของภาษา วรรณกรรม การแปลและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับสัทสัญลักษณ์ การออกเสียง ระบบเสียง การสร้างคำ ความหมายของคำ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค การแปลไทยเป็นอังกฤษและอังกฤษเป็นไทย การเลือกใช้คำให้ถูกต้องตามบริบท ความเข้าใจวรรณกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน รู้จักความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม

1.2 ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การนำหลักสูตรไปใช้ในการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด การจัดทำหลักสูตรที่ตรงกับบริบทของสถานศึกษา มีการบูรณาการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การประเมินหลักสูตร

1.3 ความรู้เกี่ยวกับผู้เรียน หมายถึง มีความรู้ในความแตกต่างของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ทราบพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ความสามารถในการเรียนภาษา จุดประสงค์ในการเรียนภาษา การเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียนโดยเท่าเทียมกัน เสริมแรงในขณะการจัดการเรียนรู้

1.4 ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง มีความรู้แนวการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบต่าง ๆ การออกแบบการเรียนรู้ ใช้เทคนิค กลวิธีการสอนที่หลากหลาย เข้าใจแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ออกแบบกิจกรรมที่สร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีการบูรณาการของทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน

1.5 ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หมายถึง มีความรู้ขั้นตอนวิธีการทำวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ ออกแบบการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นและพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้

2. สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถ ความชัดเจน และความชำนาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้ ได้แก่

2.1 ทักษะการสื่อสาร หมายถึง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาท่าทางในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่ว เลือกใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ได้อย่างชัดเจน

2.2 ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน หมายถึง มีความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ จากการฟังและการอ่าน สามารถแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ประสบการณ์ นำเสนอข้อมูลรวบยอด แสดงความคิดเห็นผ่านการพูดและการเขียน มีการพัฒนาทักษะเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง

2.3 ทักษะการจัดการเรียนรู้ หมายถึง มีการวางแผนการสอนก่อนการจัดการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตรงกับตัวชี้วัด จัดลำดับเนื้อหา ความยากง่ายให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ใช้กิจกรรมและเทคนิคที่เหมาะสมกับเนื้อหา จัดสภาพแวดล้อมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทักษะการคิด มีส่วนร่วมในชั้นเรียน และได้ฝึกทักษะทางภาษาอย่างทั่วถึง

2.4 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม หมายถึง มีความสามารถในการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ให้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือกิจกรรมในการจัดการเรียนตรงกับความต้องการของผู้เรียน เลือกใช้สื่อที่ทันสมัย บูรณาการ ICT กับการเรียนรู้ ติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถคิดค้น ออกแบบ พัฒนา และสร้างสื่อนวัตกรรมการสอนได้ด้วยตนเอง

2.5 ทักษะการวัดและประเมินผล หมายถึง มีความสามารถในการสร้างและเลือกใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินผลผู้เรียนเป็นรายบุคคลตรงกับสิ่งที่จะวัดตามวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด มีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงทั้งก่อน ระหว่างและหลังการเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง ให้ข้อมูลสะท้อนกลับที่เหมาะสม

2.6 ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง มีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ติดต่oprะสานงานกับผู้อื่น ช่วยเหลือ สนับสนุนเพื่อนร่วมงานเพื่อบรรลุผลสำเร็จของทีม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีจิตอาสา มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีภาวะผู้นำแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้กับเพื่อนร่วมงานเป็นประจำ

2.7 ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ใช้เหตุผลในการพิจารณาอย่างรอบคอบ ค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา แก้ปัญหาด้วยวิธีการที่ถูกต้อง เหมาะสมและตรงจุด

3. ทักษะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง บุคลิก ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ทศนคติ แรงจูงใจ ความต้องการส่วนบุคคล ได้แก่

3.1 ความศรัทธาต่อวิชาชีพ หมายถึง มีเจตคติที่ดีต่อการสอนภาษาอังกฤษ มีความเชื่อมั่นว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ อุทิศตนทุ่มเทเวลาให้กับการจัดการเรียนรู้จนสั่งสมเป็นประสบการณ์ เป็นมืออาชีพและได้รับรางวัลจากการทำงาน

3.2 ความใฝ่เรียนรู้ หมายถึง เป็นบุคคลที่รู้จักแสวงหาองค์ความรู้ใหม่อยู่เสมอ มีการวางแผนในการพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างรอบด้าน ฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องจากแหล่งเรียนรู้และวิธีการที่หลากหลาย มุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพครูและวิชาที่ตนเองสอน

3.3 บุคลิกลักษณะ หมายถึง มีบุคลิกภาพดี มีความฉลาดทางอารมณ์ สุขภาพแข็งแรง มั่นใจในตนเอง คล่องแคล่ว กระฉับกระเฉง ร่าเริง สนุกสนาน มองโลกในแง่ดี มีความยืดหยุ่น อดทนต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้เรียน

3.4 คุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง มีจิตสำนึกดี มีแนวทางในการปฏิบัติตน มีความประพฤติเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับหลักศาสนาที่ตนยึดถือและเป็นไปตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ลักษณะพร เข้มขัน (2562, น. 10) กล่าวว่า สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จากการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบได้ 6 สมรรถนะ ประกอบด้วย 1) สมรรถนะด้านความรู้ในศาสตร์ทางภาษาอังกฤษ 2) สมรรถนะด้านวิชาชีพของครู 3) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร 4) สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี 5) สมรรถนะด้านบุคลิกภาพครูภาษาอังกฤษ และ 6) สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพครู ดังนี้

1. สมรรถนะด้านความรู้ในศาสตร์ทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถของครูภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหาวิชาที่สอน ความสามารถในการใช้ภาษา ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ความสามารถในการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก และการเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

2. สมรรถนะด้านวิชาชีพของครู หมายถึง คุณลักษณะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ที่มีความรัก ความศรัทธา และทศนคติที่ดีที่มีต่อความเป็นครูภาษาอังกฤษ เป็นแบบอย่างที่ดี ในทางความคิดและการกระทำมีการพัฒนาตนเองและวิชาชีพอยู่เสมอ เห็นคุณค่าและความสำคัญของการเรียนรู้ตลอดชีวิตเข้าใจในความแตกต่างความต้องการ ความถนัด ความสนใจและทศนคติของผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับบุคคลและกลุ่มบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษ ในการวิเคราะห์หลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

4. สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครูภาษาอังกฤษ ในด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การผลิตสื่อและสร้างนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถสอนให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และการใช้สื่อเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรม อย่างสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความรอบรู้เท่าทันและยอมรับในการเปลี่ยนแปลง

5. สมรรถนะด้านบุคลิกภาพครูภาษาอังกฤษ หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่พึงมี เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นมิตร มีอารมณ์ขัน ยิ้มแย้ม แจ่มใสเป็นผู้ที่สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าในตนเองมีบุคลิกภาพดี เป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสมเป็นผู้ที่มีแนวคิดเชิงบวก อย่างสร้างสรรค์เอาใจใส่ให้กำลังใจผู้เรียนอย่างเสมอภาค และจริงใจ เป็นแบบอย่างให้ผู้เรียนในด้านการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ

6. สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพครู หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถใช้เทคโนโลยีสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ เข้าร่วมกิจกรรมและสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ

จากการศึกษาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เพื่อนำมาเป็นกรอบในการกำหนดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ที่ได้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ได้จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัย	แหล่งข้อมูล						ความถี่ (Frequency)
	Anugerahwati, Mirjam (2010)	Jack C. Richards (2010)	Saleh M. Abdo (2013)	Stancy Zeiger (2018)	เยาวลักษณ์ มุสละระดู (2558)	ปิยภรณ์ อัครลาวัฒน์ (2562)	
1. ด้านการใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย			✓	✓	✓	✓	5
2. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้			✓	✓	✓	✓	5
3. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน			✓	✓	✓		3
4. ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน		✓					1
5. ด้านความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน	✓	✓				✓	4
6. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ในการจัดการเรียนรู้		✓				✓	3
7. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ						✓	1
8. ด้านการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของผู้เรียน				✓		✓	2
9. ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน			✓	✓		✓	4
10. ด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย			✓				1

จากตาราง 1 ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรจากผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษมีจำนวนทั้งสิ้น 10 สมรรถนะ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการเลือกเฉพาะด้านที่มีนักวิชาการรองรับอย่างน้อยจำนวน 3 คนขึ้นไป ตลอดจนมีการเชื่อมโยงสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย 3) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน

5) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 6) ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ

จากการสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ แบ่งออกได้เป็นทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย 3) ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ 4) ด้านความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน 5) ด้านการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 6) ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้

อัมพร ม้าคะนอง (2558, น. 9) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร หมายถึง ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทั้งในภาพรวมและรายละเอียดปลีกย่อย เช่น เข้าใจวัตถุประสงค์และเจตนารมณ์ของหลักสูตร ว่าต้องการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นเช่นไร เข้าใจความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาทั้งในระดับเดียวกันและต่างระดับ

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 7) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร หมายถึง มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การนำหลักสูตรไปใช้ การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด การจัดทำหลักสูตรที่ตรงกับบริบทของสถานศึกษา มีการบูรณาการเรียนรู้อังกฤษกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และการประเมินหลักสูตร

สรุปได้ว่า ด้านการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตร โดยมีรายละเอียดครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อขับเคลื่อนการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ แต่ระดับการศึกษา การวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับครูผู้สอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2. ด้านการใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558, น. 88) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง สามารถรู้และเข้าใจแนวคิด เทคนิค วิธีการสอน

ภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ บุรณาการ กิจกรรมกับเนื้อหาเพื่อการเรียนรู้ภาษาให้กับผู้เรียนได้เหมาะสมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และภาษาท่าทาง

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 7) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง มีความรู้แนวการสอนภาษาอังกฤษรูปแบบต่าง ๆ การออกแบบการเรียนรู้ ใช้เทคนิค กลวิธีการสอนที่หลากหลาย เข้าใจแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ออกแบบกิจกรรมที่สร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ มีการบูรณาการของทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน

สรุปได้ว่า ด้านการใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่หลากหลาย หมายถึง ความรู้ความสามารถในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างหลากหลาย โดยบูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และสอดคล้องกับเนื้อหา

3. ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 8) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม หมายถึง มีความสามารถในการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม ให้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เลือกใช้สื่อที่ทันสมัย บูรณาการ ICT กับการเรียนรู้ ติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้ ตลอดจนสามารถคิดค้น ออกแบบ พัฒนาและสร้างสื่อวัตกรรมการสอนได้ด้วยตนเอง

ลักษณะพร เข้มขัน (2562, น. 10) ได้ให้ความหมายว่า สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ออกแบบสื่อและสร้างนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถสอนให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และการใช้สื่อเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความรอบรู้เท่าทันและยอมรับในการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า ด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการเลือกใช้ตัวกลางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่มีความทันสมัย ไปสู่นักเรียน บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม รวมถึงออกแบบพัฒนาและผลิตนวัตกรรมการสอนได้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ

4. ด้านความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน

กัญจณัฐ ฉลอง (2560, น. 25) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอนของครู หมายถึง ความรู้และความสามารถของครูผู้สอน มีลักษณะคือครูมีการนำเข้าสู่บทเรียน ความรู้ในเนื้อหาที่สอน การเรียงลำดับของเนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสม การสอนครบตามวัตถุประสงค์ของการสอน ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนการสอน เทคนิคการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา ความสามารถในการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ด้วยตนเอง กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ตามศักยภาพของนักเรียน บรรยากาศในการเรียนการสอน และการสรุปเนื้อหา

ลักษณะพร เข้มขัน (2562, น. 10) ได้ให้ความหมายว่า ความรอบรู้ในศาสตร์ทางภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ ทักษะและความสามารถของครูภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหาวิชาที่สอน ความสามารถในการใช้ภาษา ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (CEFR) ความสามารถในการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน รวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก และการเข้าใจในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

สรุปได้ว่า ด้านความเชี่ยวชาญในเนื้อหาที่สอน หมายถึง ความรู้ของครูผู้สอนในเนื้อหา ด้านภาษา ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียงลำดับของเนื้อหาวิชา มีความเหมาะสม ใช้เทคนิคและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เหมาะสมกับเนื้อหา รวมไปถึงสรุปเนื้อหาได้ชัดเจน

5. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

พัชรภรณ์ โพธิสัย (2558) ได้ให้ความหมายว่า สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะหรือสภาพที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุกด้าน เป็นสิ่งที่มีอยู่โดยรอบทั้งที่มีอยู่ตามธรรมชาติหรือสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ต่อลักษณะต่าง ๆ ของโรงเรียนทั้งอาคารสถานที่ การบริหารบรรยากาศทางการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียนและผู้บริหาร ซึ่งมีอิทธิพลและผลกระทบต่อการเรียนการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อม

อมรรัตน์ ทับทิมทอง (2563, น. 6) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน โดยผ่านการคิดพิจารณา การวางแผนและการออกแบบ เพื่อให้ห้องเรียนมีบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตลอดจนเอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้รับผลประโยชน์ที่สูงที่สุด มีการคำนึงถึงความสะอาด ความสะดวกในการทำกิจกรรม ตลอดจนมีความปลอดภัยต่อการทำกิจกรรมของผู้เรียนในทุก ๆ ครั้ง

สรุปได้ว่า ด้านการจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของครูในการจัดห้องเรียน ให้มีบรรยากาศหรือสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเอื้อต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียน

6. ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 7) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะด้านการสื่อสาร หมายถึง มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาท่าทางในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ

ได้อย่างคล่องแคล่ว เลือกใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ สามารถถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ได้อย่างชัดเจน

ปิยะฉัตร จารุเศรษฐี (2565, น. 138) ได้ให้ความหมายว่า ด้านการสื่อสารเพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของครูผู้สอนในการสื่อสาร ถ่ายทอดหรือแลกเปลี่ยน ความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก ไปสู่ผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับบุคคล ผ่านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูผู้สอนต้องการ จะสื่อถึงผู้เรียน

สรุปได้ว่า ด้านการสื่อสารที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถของครู ในการถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียน ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่ว และเหมาะสม ทั้งในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเลือกใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับผู้เรียน

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

ยีน ภัรวรรณ (2558) กล่าวว่า ครูในยุคดิจิทัลจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดและการปฏิบัติ ของตนเอง เพื่อการเรียนการสอนในยุคดิจิทัลกับผู้เรียนในยุคดิจิทัล ดังนี้

1. ครูยุคดิจิทัลไม่เน้นการสอนตามเนื้อหาในหลักสูตร แต่จะเน้นการนำเนื้อหาประยุกต์ใช้ หรือต่อยอดทางความคิด และต้องจัดการเรียนรู้ทักษะและความรู้ที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียน
2. ครูยุคดิจิทัลต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้เอง ครูจะไม่ใช้วิธี Trans knowledge แต่จะให้ผู้เรียนสามารถ Infer Knowledge หรือสังเคราะห์ความรู้จากข้อมูลที่แสวงหามาได้
3. ครูยุคดิจิทัลต้องจัดการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติ (Action Learning) และต้องเปลี่ยนการสอบเป็นการประเมินเพื่อการพัฒนาปรับปรุง
4. ครูยุคดิจิทัลต้องมีเทคนิคในการทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุก (Gamification learning) รู้วิธีการใช้และประยุกต์เทคโนโลยีอุบัติใหม่ เน้นให้ผู้เรียนมีความสุขกับการเพื่อการเรียนรู้ มีแรงจูงใจ ให้คิดสร้างสรรค์ นำเสนอความรู้อย่างสนุกสนาน

จิณฉัตร ปะโคทัง (2561) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 4 ประการ ดังนี้

1. การสร้างประสบการณ์เรียนรู้ ให้มีประสบการณ์เรียนรู้ด้วยสื่อดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียน สามารถปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงได้
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกวิชาที่ชอบ และจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชา ต่าง ๆ
3. บริหารจัดการข้อมูลการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ เพื่อทำให้เกิดการพัฒนาสื่อดิจิทัล ทั้งในส่วนของผู้สอนและผู้เรียน โดยพัฒนาเนื้อหาวิชา และจัดเก็บอย่างเป็นระบบ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้มากขึ้น

4. พัฒนาผู้สอนให้มีทักษะการใช้สื่อดิจิทัล ในการจัดการเรียนรู้ และปรับรูปแบบการประเมินผลแบบใหม่ตามสมรรถนะที่แตกต่างกันของผู้เรียน

พงษ์พัชรินทร พุทธวณิช (2561, น. 6) กล่าวว่า การสอนในยุคดิจิทัล ครูผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. สอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ ครูทำหน้าที่เป็น ผู้ช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วย
2. ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเป็นผู้ช่วย คือ ผู้สอนต้องฝึกนิสัยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ รักการค้นคว้า และการปรับเปลี่ยนความคิดได้ตามเหตุและผล
3. ผู้สอนต้องทำหน้าที่เป็นผู้จัดการสารสนเทศและการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม
4. ผู้สอนต้องสร้างให้ผู้เรียน รู้เท่าทันกับสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศ
5. ผู้สอนต้องสร้างสมรรถนะให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน คือ ความสามารถด้านไอทีที่จำเป็นให้มีความรู้ ทักษะ ความคิด การสื่อสาร เพื่อให้สามารถอยู่ได้ในสภาวะการดำรงชีวิตและการทำงานภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม
6. พัฒนาผู้เรียนให้พร้อมที่จะรับบทบาทใหม่ ๆ ในสังคมโลกาภิวัตน์ ให้มีการเตรียมตนเองตลอดเวลา

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2561) กล่าวว่า การสอนในยุคดิจิทัล ครูจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทใหม่และทักษะใหม่สำหรับการเป็นครูในยุคดิจิทัล ดังนี้

1. ผู้ฝึกสอนหรือชี้แนะ
2. นักตั้งคำถาม
3. นักออกแบบการเรียนรู้
4. นักจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
5. นักเทคโนโลยี
6. ผู้ควบคุมคุณภาพ
7. ผู้เป็นแบบอย่างที่ดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2562) กล่าวว่า บทบาทของครูยุคดิจิทัล คือ 1) ครูต้องเป็นเหมือนสะพานเชื่อมโยงองค์ความรู้สาระวิชาต่าง ๆ ประกอบกับพัฒนาทักษะที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียน โดยเฉพาะทักษะดิจิทัล ที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ปัจจุบันมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ผสมผสานเทคโนโลยีมากมายและหลากหลาย เช่น TPACK

และ SAMR เป็นต้น แต่การจะจัดการเรียนรู้ในรูปแบบใดก็ตาม ครูจำเป็นต้องรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล รู้จักรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style) และเข้าใจความเร็วในการเรียนรู้ ของนักเรียน (Learning Pace) รู้ความถนัดและความสนใจของนักเรียนและที่สำคัญ คือ ต้องเข้าใจ โลกของนักเรียนในแต่ละช่วงวัยด้วย ซึ่งในยุคดิจิทัลที่มีการเคลื่อนที่ของข้อมูลข่าวสารมหาศาล อย่างรวดเร็ว การเข้าถึงสื่อและการสื่อสาร ที่ง่ายและสะดวกขึ้น ทุกที่และทุกเวลา ส่งผลให้นักเรียน เข้าไปอยู่อีกโลกหนึ่ง เป็นโลกเสมือนที่สร้างขึ้น และทุกคนบนโลกนั้นสามารถสร้างตัวตนของตนเอง ขึ้นใหม่ โดยอาจเป็นความจริงหรือไม่ก็อาจประสงค์ดีหรือร้ายก็ได้ โลกที่มีความกว้างใหญ่ และไร้พรมแดนที่นักเรียนเข้าถึงได้ง่ายนี้หากมีภัยอันตรายจะเป็นดาบสองคม คือ ภัยนี้จะสามารถ เข้าถึงตัวได้แม้กระทั่งในห้องนอน โดยไม่ต้องเดินทางไปที่ใดเลย ครูจึงต้องทำความเข้าใจ โลกแห่งยุคดิจิทัลนี้ด้วย แต่ครูซึ่งเป็นผู้อพยพทางดิจิทัล (Digital Immigrant) จะมีความเท่าทัน เข้าใจและรู้ทันโลกดิจิทัล ซ้ำกว่าหรือน้อยกว่านักเรียน และบ่อยครั้งครูมักจะละเลยและไม่สนใจ สิ่งที่นักเรียนเผชิญอยู่ในโลกนั้น 2) ครูต้องเป็นเกราะป้องกันความเสี่ยงและภัยอันตราย ที่อาจเกิดขึ้นได้จากโลกไซเบอร์และสังคมดิจิทัล ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง เข้าถึงข้อมูลสารสนเทศใหม่ ๆ รู้ทันดิจิทัล สามารถเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลมาสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการการเรียนการสอนในห้องเรียน รวมถึงสามารถใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์มได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะแม้ว่านักเรียนจะมีความชำนาญในเรื่องดิจิทัลมากกว่าครู สามารถใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลและเรียนรู้จากสื่อดิจิทัลต่าง ๆ ได้มากกว่าและรวดเร็วกว่าครู แต่ความเร็วดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งต้องมาพร้อมด้วยความรู้เท่าทัน ซึ่งสามารถบ่มเพาะให้เกิดขึ้น ได้จากการถ่ายทอดจากครูหรือเรียนรู้จากสื่อต่าง ๆ รอบตัวให้ตนเอง รู้เท่าทัน และสามารถ สร้างเกราะป้องกันภัยของตนเองได้

ธีระ รุญเจริญ (2562, อ้างถึงใน จิตติมา วรรณศรี) กล่าวว่า การจัดการศึกษาเรียนรู้ยุคดิจิทัล จะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาผู้เรียนและครูให้เป็น บุคคลแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษายุคใหม่จึงควรมีคุณลักษณะดังนี้

1. เน้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. มีทักษะดิจิทัล สามารถเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยี
3. ใช้ระบบเครือข่ายการสื่อสารที่รวดเร็ว สร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้ได้มากและรวดเร็ว
4. เน้นการหาทางออกหรือการแก้ปัญหาโดยการคิดเชิงนวัตกรรม
5. ใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย
6. ใช้หลักการบูรณาการศาสตร์ที่อุบัติขึ้นใหม่
7. ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนสำคัญ ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล
8. การเรียนรู้ที่บูรณาการกับการทำงาน

9. การศึกษากลับด้าน (Flipped Education)

ภัทรพร ผาสุก และคณะ (2563) กล่าวว่า บทบาทที่สำคัญของครูในยุคดิจิทัลมีดังนี้

1. บทบาทด้านผู้ฝึกสอนและผู้นำทาง ประกอบด้วย
 - 1.1 การช่วยเหลือแนะนำผู้เรียนในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน
 - 1.2 การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล
 - 1.3 ครูให้ความช่วยเหลือผู้เรียนหลากหลายช่องทางบนสื่อออนไลน์
 2. บทบาทด้านนักจัดการที่ดีโดยจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม ประกอบด้วย
 - 2.1 การจัดชั้นเรียนที่รวบรวมสื่อและนวัตกรรมที่เหมาะสมกับรายวิชา
 - 2.2 การจัดสภาพแวดล้อมที่มีภาพ แสง สี และเสียงที่ครบครันทันสมัยเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
 - 2.3 ส่วนการจัดแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในภายนอกห้องเรียน ที่เป็นห้องปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลได้รวดเร็ว
 3. บทบาทด้านเป็นนักตั้งคำถามและกำหนดเป้าหมาย มีความคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย
 - 3.1 การกระตุ้นให้ตัวผู้เรียนใช้ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหา และนำไปสู่การตัดสินใจ
 - 3.2 การตั้งคำถามแบบการคิดวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบ และหาคำตอบ
 - 3.3 การตั้งคำถามผ่านสื่อออนไลน์เพื่อให้ผู้เรียนตอบคำถามผ่านสื่อ
- Higgins (2018) กล่าวว่า การจัดการศึกษายุคดิจิทัลต้องมีหลักสูตรที่แตกต่างจากเดิม เนื่องจาก ความก้าวหน้ายุคดิจิทัลและแนวคิดทักษะในศตวรรษที่ 21 เทคโนโลยีดิจิทัลได้ก่อให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงด้านความรู้ ข้อมูลสารสนเทศสำหรับคนยุคใหม่ มีวิธีการเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ ได้หลากหลายรวดเร็ว ดังนั้นหลักสูตรยุคใหม่ ควรเน้นการพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะ ดังนี้
1. ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความเข้าใจธรรมชาติข้อมูลสารสนเทศ และคุณค่าของสารสนเทศเพื่อช่วยให้ค้นพบคำตอบหรือแก้ปัญหาได้
 2. ทักษะการเข้าถึงหรือการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ เป็นทักษะที่ผู้เรียนยุคดิจิทัล ต้องมีทักษะในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศออนไลน์
 3. ทักษะการคิดที่ซับซ้อน จะช่วยให้เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในโลกดิจิทัล มากกว่าการเน้นความรู้ในเนื้อหา ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถสืบค้นด้วยเครื่องมือเทคโนโลยีได้ด้วยตนเอง จากโลกออนไลน์

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2564) กล่าวว่า การจัดการศึกษาออนไลน์ยุคดิจิทัลเป็นการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน โดยการบูรณาการเนื้อหาสาระกับกิจกรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในความคิดรวบยอดหลักของสาระไปพร้อมกับพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลด้านต่าง ๆ อาทิเช่น

1. ให้ผู้เรียนติดตามข่าวสารจากเครือข่ายโลกออนไลน์
2. ให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลวิเคราะห์ความเชื่อถือได้ของข้อมูลจากเครือข่ายในโลกออนไลน์
3. ให้ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญของข้อมูลที่สืบค้นมาจากเครือข่ายโลกออนไลน์
4. ให้ผู้เรียนนำข้อมูลจากเครือข่ายโลกออนไลน์ไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม
5. ให้ผู้เรียนแบ่งปันข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์แก่บุคคลอื่นในเครือข่ายโลกออนไลน์

การจัดการเรียนรู้ในยุคนี้จะต้องบูรณาการสมรรถนะดิจิทัลเข้าไปในกิจกรรม โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความคิดรวบยอดในเนื้อหาสาระและพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียนในขณะเดียวกัน

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2564, อ้างถึงใน วิริยา ภูถาวร) เสนอแนวคิด การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลว่า ต้องจัดการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ตลอดเวลา ดังนี้

1. ให้ผู้เรียนได้คิดเชิงนวัตกรรม ได้คิดสร้างสรรค์ เน้นให้มีการสร้างผลงาน ผลผลิต และเน้นกระบวนการเรียนรู้
2. ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม การทำงานเป็นทีม ครูและผู้เรียนทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน และมีการวิเคราะห์วิจารณ์เสมอ เน้นการพัฒนาความสามารถเฉพาะบุคคล
3. สร้างจิตสำนึกที่เน้นคุณภาพ เน้นให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของคุณภาพผลงานทุกชิ้นที่จำเป็นต้องมีคุณภาพ
4. ปลูกจิตสำนึกต่อสังคม สิ่งที่เรียนจะต้องเชื่อมโยงกับสังคม มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม รับผิดชอบต่อสังคมบุคคล

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เพื่อนำมาเป็นกรอบในการกำหนดสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ที่ได้จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ได้จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัย	แหล่งข้อมูล									ความถี่ (Frequency)
	ชิน สุวรรณ (2558)	ฉันทวัฒน์ ปะโคตัง (2561)	พงษ์พัชรินทร์ พุทธิวัฒนะ (2561)	สุกัญญา แซ่มะน้อย (2561)	กะทรวงศ์เกษียร (2562)	ธีระ รุ่งเจริญ (2562)	ภัทราพร ผาสุก และคณะ (2563)	Higgins (2018)	วิชัย วงษ์ใหญ่ และมาเรศ พัฒนผล (2564)	
1. ด้านการเข้าถึงหรือการสืบค้นข้อมูล สารสนเทศ					✓			✓		2
2. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในการจัดการเรียนรู้					✓		✓	✓		3
3. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			7
4. ด้านการพัฒนาผู้เรียนให้พร้อม ต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก		✓	✓							2
5. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน			✓		✓			✓		3
6. ด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย หลากหลาย และเอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียน						✓	✓			2
7. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรม ของผู้เรียน						✓	✓		✓	3
8. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	✓					✓		✓		3
9. ด้านการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้โดยลงมือปฏิบัติ	✓								✓	2
10. ด้านการบูรณาการเนื้อหาสาระกับ กิจกรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล		✓						✓		2

ประเด็นที่ได้จากการศึกษา เอกสารและงานวิจัย	แหล่งข้อมูล										
	ยีน ผู้วรรณ (2558)	จินตวัฒน์ ปะโคทั้ง (2561)	พงษ์พัชรินทร์ พุฒินะ (2561)	สุกัญญา แซ่ซ้อย (2561)	กระทรวงศึกษาธิการ (2562)	ธีระ รุ่งเจริญ (2562)	ภัทราพร ผาสุก และคณะ (2563)	Higgins (2018)	วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒน (2564)	ไพฑูริย์ สันถรณ์รัตน์ (2564)	ความถี่ (Frequency)
11. ด้านการจัดบรรยากาศ และ สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์ สิ่งใหม่ ๆ ของผู้เรียน				✓						✓	2

จากตาราง 2 ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรจากผลการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลมีจำนวนทั้งสิ้น 11 ด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการเลือกเฉพาะด้านที่มีนักวิชาการรองรับอย่างน้อยจำนวน 3 คนขึ้นไป ตลอดจนมีการเชื่อมโยงสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลที่มีความคล้ายคลึงกันเข้าด้วยกัน จึงมีจำนวนทั้งสิ้น 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน
5. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล

จากการสังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล แบ่งออกได้เป็นทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ 2) ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน 4) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และ 5) ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยได้สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล มีดังนี้

1. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

Interactive Teaching in Languages with Technology (2017) ได้ให้ความหมายว่า เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง ซอฟต์แวร์และแพลตฟอร์มสำหรับการเรียนการสอน

ที่สามารถใช้กับคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือเพื่อทำงานร่วมกับข้อความ รูปภาพ เสียง และวิดีโอ เป็นโปรแกรมสำหรับแก้ไขเนื้อหาดิจิทัล และการทำงานร่วมกันและแบ่งปันทรัพยากรร่วมกับผู้อื่น

กอบสุข คงมนัส (2561, น. 281) ได้ให้ความหมายว่า เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ หมายถึง โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ของบุคคลทั้งแบบเรียนรู้ส่วนบุคคลหรือเรียนรู้แบบกลุ่ม ซึ่งผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงด้วยการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือสมาร์ทโฟน

วิไลวรรณ วงศ์จินดาและคณะ (2564, น. 5) ได้ให้ความหมายว่า แพลตฟอร์มการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการและเทคโนโลยีที่ออกแบบเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนและจัดสร้างสิ่งแวดล้อมบรรยากาศทางการเรียน มุ่งไปสู่การให้บริการที่ตอบสนองเป้าหมายในการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถเลือกที่จะติดตั้งแอปพลิเคชัน (Application) และตอบสนองความต้องการในการเรียนรู้เฉพาะของตนเป็นไปตามเป้าหมายการเรียนรู้

สถาบันอุทยานการเรียนรู้ (2564, น. 50) ได้ให้ความหมายว่า แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ (Online Learning Platform) หมายถึง ระบบบริการออนไลน์ที่เอื้อให้ผู้เรียน ผู้สอน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูล เครื่องมือ และทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้การเรียนรู้มีได้จำกัดอยู่ในระบบห้องเรียนแบบเดิม ๆ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการและพัฒนาการเรียนการสอน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากสื่อดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media)

สรุปได้ว่า ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้และความสามารถในการใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสาร และจัดการเรียนการสอนผ่านคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือโทรศัพท์มือถือ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูล เครื่องมือ และทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมถึงเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียนรู้ออนไลน์ให้กับผู้เรียน

2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน (2551, น. 94) ได้ให้ความหมายว่า สมรรถนะด้านการใช้สื่อ นวัตกรรม แหล่งเรียนรู้ และเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การใช้นวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้ ส่งเสริมผู้เรียนให้รู้จักเลือกและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อส่งเสริมความคิดและความเข้าใจ มโนทัศน์ในบทเรียน ให้ผู้เรียนมีความเสมอภาคในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่งเสริมผู้ร่วมงานให้พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาและเรียนรู้

อย่างมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับผู้เรียน และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ ในการใช้นวัตกรรมทางการศึกษาและเทคโนโลยีสารสนเทศกับเพื่อนร่วมงาน

กนิชชา ศิริศักดิ์ (2559, น. 12) ได้ให้ความหมายว่า การเลือกใช้สื่อและเทคโนโลยี ดิจิทัล หมายถึง การคัดเลือกสื่อและเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการเรียน และการทำงานได้อย่างเหมาะสมซึ่งจะต้องคำนึงถึงเนื้อหา ระยะเวลาความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล รวมทั้งสามารถปรับปรุงและดัดแปลงสื่อที่เลือกใช้ให้เหมาะสม กับการเรียนและการทำงานมากที่สุด

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560, น. 42) ได้ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีการเรียนรู้อ ในยุคดิจิทัล หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ ข้อมูลข่าวสาร ตั้งแต่การสร้าง การวิเคราะห์ การประมวลผล การจัดเก็บ การสืบค้น นำมาใช้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ โดยการใช้หลักการแนวคิด สื่อนวัตกรรมเทคโนโลยี ผ่านเครือข่ายการสื่อสาร หรือวิธีการที่ครูและผู้เรียนร่วมกันออกแบบ การเรียนรู้เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562, น. 8) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรม หมายถึง มีความสามารถในการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาหรือกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ตรงกับความต้องการ ของผู้เรียน เลือกใช้สื่อที่ทันสมัย บูรณาการ ICT กับการเรียนรู้ ติดตามและประเมินผลการใช้สื่อ การเรียนรู้ ตลอดจนสามารถคิดค้น ออกแบบ พัฒนาและสร้างสื่อวัตกรรมการสอนได้ด้วยตนเอง

ศศิวิมล ม่วงกล้า (2562, น. 14) ได้ให้ความหมายว่า ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการนำประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมถึงแอปพลิเคชัน ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันมาปรับใช้เพื่อการพัฒนางานและพัฒนางานองค์กร ด้วยการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างหลากหลายเหมาะสมรวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์และประชาสัมพันธ์ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล การเข้าถึงและตระหนักในการใช้ดิจิทัล ความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์ ความสามารถในการใช้โปรแกรมหรือแอปพลิเคชันในการสื่อสาร การใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกัน การเผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์ และการประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล

ลักษณ์พร เข้มขัน (2562, น. 10) ได้ให้ความหมายว่า สมรรถนะด้านการใช้เทคโนโลยี หมายถึง ความรู้ ความสามารถของครูภาษาอังกฤษในด้านการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ การผลิตสื่อและสร้างนวัตกรรมได้อย่างเหมาะสม สามารถสอนให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิต ทักษะการคิด และการใช้สื่อเทคโนโลยีสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ เป็นผู้ที่มีความรอบรู้เท่าทันและยอมรับ ในการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา หมายถึง ความรู้ความสามารถในการเลือกใช้ตัวกลางหรือช่องทางในการถ่ายทอดองค์ความรู้ไปสู่ผู้เรียน

ทั้งที่เป็นสื่อประเภทวัสดุ สื่อประเภทอุปกรณ์ สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ และสื่อประเภทคอมพิวเตอร์ที่ทันสมัย บูรณาการ ICT ในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตลอดจนสามารถออกแบบพัฒนาและผลิตนวัตกรรมการสอนได้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ เพื่อช่วยกระตุ้นและเร้าความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ได้ง่ายและเข้าใจเนื้อหาได้ชัดเจน

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน

กณิขชา ศิริศักดิ์ (2559, น. 4) ได้ให้ความหมายว่า สมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน หมายถึง ความรู้ ทักษะ และความสามารถที่จำเป็นในการใช้สื่อ เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยความรับผิดชอบ มีวิจารณญาณ และมีความสร้างสรรค์ในการประกอบอาชีพในอนาคต

สุกัญญา แซ่มซ้อย (2560, น. 32) ได้ให้ความหมายว่า การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง ความสามารถในการค้นหา ประเมินใช้ประโยชน์ แบ่งปัน และสร้างสรรค์เนื้อหา รวมไปถึงความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ หรือ คิดเชิงประมวลผล (Computational Thinking)

สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2562, น. 2) ได้ให้ความหมายว่า กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัล หมายถึง กรอบการพัฒนาสมรรถนะบุคคล เพื่อให้มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่สามารถใช้ในเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม ปลอดภัย สร้างสรรค์ มีจริยธรรม และมีเสริภาพ กรอบสมรรถนะดิจิทัลประเทศไทย ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) หมายถึง การมีสมรรถนะในการเข้าถึง ค้นหา คัดกรอง วิเคราะห์ สังเคราะห์ จัดการ ประยุกต์ใช้สื่อสาร สร้าง แบ่งปัน การติดตามข้อมูลสารสนเทศและเนื้อหา (Content Media) ได้อย่างเหมาะสม ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น มีความรับผิดชอบ ปลอดภัย มีมารยาท ไม่ละเมิดกฎหมาย

2. ด้านการใช้ดิจิทัล (Digital Skill/ICT Skill) หมายถึง การมีสมรรถนะในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีต่าง ๆ ด้านดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลากหลาย และสามารถประยุกต์ใช้ในงานได้มากขึ้น ได้แก่ การประกอบอาชีพ การศึกษาและเรียนรู้ เพื่อพัฒนาตนเองการดำเนินชีวิตประจำวัน เป็นต้น

3. ด้านการแก้ปัญหาด้วยเครื่องมือดิจิทัล (Problem Solving with Digital Tools) หมายถึง การมีสมรรถนะในการระบุความต้องการและทรัพยากรได้ ตัดสินใจใช้เครื่องมือดิจิทัลที่เหมาะสมได้อย่างชาญฉลาดตามวัตถุประสงค์และความต้องการได้ แก้ปัญหาอย่างเชื่อมโยงกัน ด้วยเครื่องมือดิจิทัลได้ ใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์สามารถแก้ปัญหาเชิงเทคนิค และสามารถปรับปรุงพัฒนาสมรรถนะตนเองให้เท่าทันโลกได้

4. ด้านการปรับตัวการเปลี่ยนแปลงดิจิทัล (Adaptive Digital Transform) หมายถึง การมีสมรรถนะในการยืดหยุ่นและปรับตัวต่อโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และกระแสดความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี กระแสโลกาภิวัตน์ เป็นต้น ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลาย ริเริ่มและเรียนรู้ด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยสอดแทรกความรู้ด้านทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้และความสามารถในการใช้เครื่องมือสำหรับการแก้ไขปัญหาด้านเทคโนโลยี ตลอดจนมีความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา คัดกรอง ประยุกต์ใช้ข้อมูลสารสนเทศและเนื้อหา ด้วยความถูกต้อง เหมาะสม มีวิจารณญาณ ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น มีความสร้างสรรค์ต่อตนเอง และการประกอบอาชีพในอนาคต

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

อรชร ปราจันทร์ (2560, น. 10) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง สามารถในการจัดการความรู้และนำความรู้ไปใช้ในการคิดได้หลากหลายและแปลกใหม่ จากเดิม โดยอาศัยการแสวงหาความรู้และฝึกทักษะด้านการสื่อสาร การสังเกต การตั้งคำถาม การทดลอง การสร้างเครือข่าย การเชื่อมโยง การวิพากษ์การสังเคราะห์ การประยุกต์ และการสร้างสรรค์ เพื่อนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่แปลกใหม่

พินันทา ฉัตรวัฒนา (2561, น. 224) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม (Innovative Thinking Skills) หมายถึง ทักษะที่อาศัยความคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ประกอบกับการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) และการคิดแก้ปัญหา (Problem Solving) รวมทั้งกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ผู้เรียนพัฒนาการคิดให้เกิดเป็นทักษะเพื่อสร้างสรรค์ นวัตกรรมออกมา โดยผู้ที่มีทักษะดังกล่าวจะต้องมีความสามารถในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างสร้างสรรค์ สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดความคิดใหม่ให้กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ รับฟังความคิดเห็นและมุมมองของเพื่อนร่วมงาน เข้าใจสถานะของโลกแห่งความเป็นจริง และสร้างสรรค์ผลงาน หรือแนวคิดให้สอดคล้องและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง

ชาญณรงค์ วิเศษสัตย์ (2562, น. 34) ได้ให้ความหมายว่า ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรม หมายถึง การคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาความเจริญแก่สังคม ซึ่งสิ่งใหม่นี้อาจไม่เคยมีผู้ใดเคยทำมาก่อน หรือเคยทำมาแล้วในอดีตแต่ได้รับการรื้อฟื้นขึ้นมาใหม่หรือสิ่งใหม่ที่มีการพัฒนา มาจากของเก่าที่มีอยู่เดิม โดยที่ผู้คิดมองเห็นผลผลิตที่จะสำเร็จแตกต่างไปจากบุคคลอื่นและคาดว่า จะได้รับการยอมรับที่ดีจากสังคม จากนั้นผู้คิดดำเนินการกระทำจนความคิดนั้นสำเร็จ เกิดเป็นผลผลิตใหม่ ๆ ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งผลิตภัณฑ์หรือกระบวนการ

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล (2562, น. 1) ได้ให้ความหมายว่า การคิดเชิงนวัตกรรม (Innovative Thinking) หมายถึง การคิดหาสิ่งใหม่ ๆ ที่ดีกว่าเดิม (Think to better) หรือสิ่งใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มบุคคลหรือบุคคลจำนวนมาก ได้ดีกว่าสิ่งที่มีอยู่เดิม และเป็นความคิดที่ยังไม่มีใครคิดมาก่อน มีความเป็น Originality หรือความเป็นต้นกำเนิดเป็นการคิดที่มีคุณค่า เพราะจะนำไปสู่การสร้างสรรค์นวัตกรรมต่อไป

สรุปได้ว่า ด้านการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้และฝึกฝนทักษะทางการคิด การสังเกต การตั้งคำถาม การทดลอง การเชื่อมโยง การสังเคราะห์ และการประยุกต์ใช้เพื่อนำไปสู่การคิดค้นและสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ หรือวิธีการแก้ปัญหาใหม่ ๆ โดยผู้เรียนจะต้องมีทักษะในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดความคิดใหม่ให้กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถคิดและดำเนินการกระทำจนสำเร็จเกิดเป็นผลผลิตใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและพัฒนาความเจริญแก่สังคมได้

5. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

พัชรี มะแสงสม (2544, น. 10) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการใช้ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความตระหนักและรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง ผู้เรียนจะทำการวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการเรียนรู้และประเมินผลด้วยตนเอง โดยอาจปรึกษาหรือขอความช่วยเหลือจากผู้สอนหรือบุคคลอื่นก็ได้

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (2551, น. 123) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสนใจ ความต้องการ และความถนัด มีเป้าหมาย รู้จักแสวงหาแหล่งทรัพยากรของการเรียนรู้ เลือกวิธีการเรียนรู้ จนถึงการประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเอง โดยจะดำเนินการด้วยตนเองหรือร่วมมือช่วยเหลือกับผู้อื่นหรือไม่ก็ได้

ทิตนา แคมมณี (2560, น. 125-126) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การให้โอกาสผู้เรียนวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งครอบคลุมการวินิจฉัยความต้องการในการเรียนรู้ของตน การตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ การเลือกวิธีการเรียนรู้ การแสวงหาแหล่งความรู้ การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล รวมทั้งการประเมินตนเอง โดยผู้สอนอยู่ในฐานะกัลยาณมิตรทำหน้าที่กระตุ้น และให้คำปรึกษาผู้เรียนในการวินิจฉัยความต้องการ กำหนดวัตถุประสงค์ ออกแบบแผนการเรียนและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ แหล่งข้อมูล รวมทั้งร่วมเรียนรู้ไปกับผู้เรียนและติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

สรุปได้ว่า ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ความรู้และความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาค้นหาความรู้จากสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผนและกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเอง

ตาราง 3 แสดงการบูรณาการสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลและสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ที่ได้จากการสังเคราะห์

สมรรถนะการจัด การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	สมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ของ ครูภาษาอังกฤษ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ (นิยามศัพท์)
ด้านการใช้ดิจิทัล แพลตฟอร์มในการ จัดการเรียนรู้	1. ด้านการสื่อสารที่ ส่งเสริมการเรียนรู้ของ ผู้เรียน 2. ด้านการจัด สภาพแวดล้อมและ บรรยากาศที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ของผู้เรียน	การใช้โปรแกรม หรือ แอปพลิเคชัน ในการติดต่อสื่อสาร และจัดการเรียนการ สอน ผ่าน คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต หรือโทรศัพท์ สมาร์ทโฟนร่วมกับผู้เรียน เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เครื่องมือ และทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสาร ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน สามารถสร้าง สภาพแวดล้อมและบรรยากาศ ในชั้นเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียนการรู้ รูป แบบ ออนไลน์ ให้ กับ ผู้ เรียน ได้อย่างเหมาะสมกับวัย

สมรรถนะการจัด การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	สมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ของ ครูภาษาอังกฤษ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ (นิยามศัพท์)
ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมทาง การศึกษา	1. ด้านการพัฒนา หลักสูตรและวางแผนการ จัดการเรียนรู้ 2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมในการจัดการ เรียนรู้ 3. ด้านความเชี่ยวชาญใน เนื้อหาที่สอน	การนำความรู้ที่ได้จากการสืบค้นผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการพัฒนา หลักสูตรและการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้ อุปกรณ์ เทคโนโลยี สาร ส น เท ศ ในการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อขยาย องค์ความรู้ของตนเองให้เกิดความเชี่ยวชาญ ในเนื้อหาที่สอน เลือกใช้ตัวกลางหรือช่องทาง ในการถ่ายทอด องค์ ค วาม ร ู้ ไปสู่ผู้เรียน รวมไปถึงออกแบบ พัฒนา และ ผลิตนวัตกรรมการสอนภาษาได้ด้วยตนเอง อย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดกระบวนการเรียนรู้ ภาษาได้ง่าย ฟังภาษาอังกฤษได้เข้าใจ พูดโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง และคล่องแคล่ว จับประเด็นในการอ่านได้ และเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ ของภาษา
ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เสริมสร้าง สมรรถนะดิจิทัลของ ผู้เรียน	1. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมในการจัดการ เรียนรู้	การ จัด เนื้อ หา สาร ะ กิ จ ก ร ร ม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ที่มีการสอดแทรกความรู้ด้านทักษะ และความสามารถในการใช้เครื่องมือ และเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้และความสามารถ ในการใช้เครื่องมือสำหรับการแก้ไขปัญหา ด้านเทคโนโลยี ตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความสามารถในการเข้าถึง ค้นหา คัดกรอง ประ ยุ ก ต์ ใช้ ขั อ มู ล สาร ส น เท ศ เนื้อหาด้านภาษา และการสื่อสาร

สมรรถนะการจัด การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	สมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ของ ครูภาษาอังกฤษ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ (นิยามศัพท์)
		ได้ ด้วย ความ ถูก ต้อง เหมาะ สม มีวิจาร์ณญาณ ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น มีความสร้างสรรค์ต่อตนเอง และการประกอบอาชีพในอนาคต
ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่พัฒนาการ คิดเชิงนวัตกรรมของ ผู้เรียน	1. ด้านการใช้เทคนิคและ วิธีการสอนที่หลากหลาย	การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและ ประสบการณ์เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ที่ให้ผู้เรียนได้แสวงหาความรู้และฝึกฝน ทักษะทางด้านการคิด การเชื่อมโยง และการสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การคิดค้น และสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือชิ้นงาน ใหม่ ๆ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ พัฒนา ผู้เรียนให้มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ รอบตัวได้ รวมไปถึง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าแสดงออก มีทักษะในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ได้อย่างสร้างสรรค์ รับฟังความคิดเห็น ของผู้อื่น สามารถถ่ายทอดความคิดใหม่ ให้กับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ด้านการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นให้ผู้เรียนแสวงหา ความรู้ด้วยตนเอง	1. ด้านการใช้เทคนิคและ วิธีการสอนที่หลากหลาย 2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและ นวัตกรรมในการจัดการ เรียนรู้	การจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีอิสระในการใช้ความรู้และความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาหรือสืบค้นเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนภาษาและประโยคต่าง ๆ รวมไปถึง กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา จากสื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศหรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมรรถนะการจัด การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล	สมรรถนะการจัดการ เรียนรู้ของ ครูภาษาอังกฤษ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ (นิยามศัพท์)
		โดยมีการวางแผนและกำหนดกิจกรรม การเรียนรู้ เลือกแหล่งข้อมูล เลือกวิธีการ เรียนรู้ และ ประเมิน ผล การ เรียน รู้ ด้วยตัวของนักเรียนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาครู

ความหมายของการพัฒนาครู

จากการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน ทำให้ครูจำเป็นจะต้องมีการพัฒนาความรู้
และความสามารถของตนเอง เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการพัฒนาครูไว้ ดังนี้

ยนต์ ชุ่มจิต (2558, น. 30) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึง การดำเนินงานที่พยายาม
จะเสริมสร้างให้ครูมีความรู้ ความสามารถ มีทักษะในการสอนและการทำงาน มีเจตคติที่ดี
ในการทำงานและต่อวิชาชีพครู รวมถึงมีบุคลิกภาพและคุณธรรมของความเป็นครูที่ดีด้วย

กมลพร อ่วมเพ็ง (2560, น. 14) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมและสร้างเสริมศักยภาพของบุคคล ให้เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ
และประสบการณ์เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์
ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรก้าวไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

นาริรัตน์ รักวิจิตรกุล (2560, น. 21) ได้ให้ความหมาย การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการ
เรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่องตามช่วงอาชีพครู เพื่อความมั่นใจว่าครูจะมีความรู้ ทักษะ และสมรรถนะ
ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติการสอนท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมเศรษฐกิจ และเทคโนโลยี
อย่างรวดเร็วที่มีผลกระทบต่อการเรียนรู้และการสอน

ธงชัย คำปวง (2561, น. 26) กล่าวว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการขั้นตอน
ที่ส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานเกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมครู ให้เป็นที่ต้องการขององค์การ
ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ มีทัศนคติ อุปนิสัย วิธีการทำงานให้มากขึ้น
ตลอดจนเปลี่ยนแปลงทัศนคติในทางที่ดีจนปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะส่งผลให้องค์การ
หรือหน่วยงานที่ปฏิบัติอยู่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผล ที่สูงขึ้นในเรื่องของการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ครูเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยการพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัย และวิธีการทำงานของครูอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ครูสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนและองค์กรได้

ความสำคัญของการพัฒนาครู

ธราญา จิตรชญาวนิช (2560, น. 225) กล่าวว่า การพัฒนาครู มีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ยกย่องสรรเสริญให้ครูมีขวัญและกำลังใจที่ดีในการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ ไม่เกิดความรู้สึกรู้สึกท้อแท้ในการประกอบวิชาชีพหรือเกิดความน้อยใจในสิ่งที่ตนเองทำ โดยไม่มีใครมองเห็น
2. ช่วยส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองทางด้านวิชาการอยู่เสมอเพื่อนำสิ่งแปลกใหม่ มาใช้พัฒนาลูกศิษย์ให้มีคุณภาพ
3. ช่วยให้ผู้เรียนและผู้ปกครองมีความมั่นใจ และไว้วางใจในการพัฒนาคุณภาพของครู เพราะครูได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยมีหน่วยงานและองค์กรคอยสนับสนุน
4. ช่วยพัฒนาศักยภาพในการทำงานของครูผู้สอนทำให้ครูมีศักยภาพในการทำงาน อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะได้รับความรู้ประสบการณ์และสิ่งใหม่มาประยุกต์ใช้ในการทำงาน
5. ช่วยกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเองทางด้านการทำงานตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่ง ทางการบริหารซึ่งจะทำให้มีความก้าวหน้าในหน้าที่การงานและวิชาชีพที่ดีขึ้น
6. ช่วยทำให้ครูมีคุณภาพและเป็นครูมืออาชีพ เพราะการสร้าง ความก้าวหน้า และพัฒนาตนเองอยู่เสมอเป็นคุณลักษณะที่สำคัญของครูที่ดีหรือมืออาชีพ
7. ช่วยทำให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัย เพราะการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ให้ทันบริบทสังคมโลกที่เปลี่ยนแปลงไปจะทำให้ครูไม่ล้าหลัง มีความรู้ทางวิชาการเทคโนโลยี นวัตกรรมต่าง ๆ ที่แปลกใหม่

พรรณ อรุณ อรุณภาพ (2561, น. 240) กล่าวว่า การพัฒนาครูมีความสำคัญ เพื่อช่วยมีคุณภาพอยู่ที่ดีขึ้น รู้เท่าทันกับปัญหาตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาและป้องกันการเกิดปัญหา พร้อมทั้งจะช่วยพัฒนาคนให้มีคุณภาพในการพัฒนาสังคมและประเทศ ทั้งนี้เป็นวิชาชีพ ที่ลักษณะเฉพาะและจำเป็นแก่สังคม (Social service) ที่ต้องใช้วิธีการแห่งปัญญาในการให้บริการ (Intellectual method) มีเสรีภาพการใช้วิชาชีพตามมาตรฐานของวิชาชีพ (Professional autonomy) มีจรรยาบรรณ (Professional ethics) และมีสถาบันวิชาชีพ (Professional Institution)

ธงชัย คำปวง (2561, น. 28) การพัฒนาวิชาชีพครูมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เนื่องในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านสังคม

วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดำรงชีวิต ส่งผลให้ครูต้องได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของหน่วยงาน ตัวครู และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน รวมทั้งให้สอดคล้องกับข้อบัญญัติในสาระของกฎหมายต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นความสำคัญของการพัฒนาครู ครูเป็นบุคคลสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการนำนวัตกรรมใหม่ไปใช้ ความสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของครูเป็นสำคัญ การพัฒนาครูจึงเป็นความจำเป็นและความสำคัญเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมความรู้ความสามารถประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพ ที่สามารถทำงานได้อย่างดีเพื่อให้ทันกับภาวะการปัจจุบัน ที่มีความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ ๆ ของเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทำให้สภาพแวดล้อมทางสังคมเปลี่ยนแปลงไป ด้านการศึกษาหลักสูตรก็มีการเปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นการบริหารงานบุคคลในหน่วยงานทางการศึกษามีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาอยู่เสมอด้วยเหตุผลหลายประการดังกล่าว ได้มีผู้เสนอความคิดความจำเป็นในการพัฒนาครูและครูในสถานศึกษาเช่นกัน แต่ละคนล้วนมีความแตกต่างกันทั้งระดับความรู้ ความชำนาญทัศนคติ ดังนั้นการพัฒนาครูจึงมีความสำคัญและจำเป็นประกอบกับสภาพของปัญหาในการปฏิบัติงานและเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ยิ่งทำให้การพัฒนาครูมีความสำคัญและจำเป็นมากยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาครูมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เนื่องจากในปัจจุบันโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไป ทั้งในด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ที่มีผลต่อการดำรงชีวิต จึงมีความจำเป็นที่ครูจะต้องพัฒนาสมรรถนะในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อที่จะสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง และความมุ่งหวังขององค์กรและสังคม ตลอดจนจนมีความเป็นครูมืออาชีพทันต่อสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งด้านวิชาการและเทคโนโลยีที่แปลกใหม่ ทำให้รู้เท่าทันปัญหาและรู้จักวิธีแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความมั่นใจต่อผู้เรียนและผู้ปกครอง

แนวทางการพัฒนาครู

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555, น. 113) ได้กล่าวถึง การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาว่าเป็นกระบวนการสร้างเสริมบุคลากรให้สามารถนำศักยภาพที่มีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรมากที่สุด เป็นการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ ตลอดจนทัศนคติของบุคลากรที่มีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ มีความพร้อมสำหรับรองรับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรได้ การพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง เริ่มด้วยการหาความจำเป็นหรือความต้องการในการพัฒนาโดยการวิเคราะห์องค์การ วิเคราะห์งาน และวิเคราะห์บุคลากรดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามแผน และติดตามประเมินผล โดยมีวิธีหลักในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา โดยเฉพาะครู อาจารย์ ไว้ดังนี้

1. การฝึกอบรม (Training of personnel) การฝึกอบรมเป็นวิธีในการพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ มีทักษะ เกิดเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานโดยใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสร้างประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติจริงของผู้เข้ารับ การฝึกอบรม เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาองค์กร

2. การนิเทศการสอน (Teaching supervision) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการทำงานร่วมกันของผู้บริหารและบุคลากรภายในสถานศึกษา ซึ่งจะต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานของครู เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้นตามจุดมุ่งหมายที่สถานศึกษาคาดหวังไว้

3. การสัมมนา (Seminar) การสัมมนาเป็นการประชุมที่สมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้มีความรู้ และความสนใจในเรื่องเดียวกันมาร่วมกันปรึกษาหรือร่วมกันคิดแก้ปัญหา เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ประสบการณ์ และทัศนคติ มีการรับฟังแนวคิดประสบการณ์ จากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ แล้วเป็นสมาชิกผู้ร่วมประชุมร่วมกันให้ข้อมูล เสนอปัญหา ร่วมกันคิดวิเคราะห์ตัดสินใจหาข้อสรุปหรือแนวทางแก้ไขปัญหา

4. การประชุมปฏิบัติการ (Workshop) การประชุมเชิงปฏิบัติการ หมายถึง การประชุม ร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ เน้นการร่วมกันทำงานเพื่อฝึกการแก้ปัญหา โดยผู้เข้าประชุมทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมลงมือปฏิบัติ (Hands-on training) การประชุมเชิงปฏิบัติการ เป็นการประชุม เพื่อปฏิบัติการกิจร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งผู้เข้าประชุมจะมีการเรียนรู้ร่วมกันจากวิทยากร มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและลงมือปฏิบัติร่วมกัน เมื่อเสร็จสิ้นการประชุมเชิงปฏิบัติการ

เยาวลักษณ์ มุลสระคู (2558, น. 85-86) ได้สรุปแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 10 คน ดังนี้

1. สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะ ครูควรมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดี มีทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉพาะการฟังและพูดในชีวิตประจำวัน ด้วยความมั่นใจ

2. ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน ครูต้องมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับผู้เรียนนำไปใช้ได้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ให้มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ระดับของคำ ระดับของภาษา

3. ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี การนำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นสื่อที่ผู้เรียนมีความสนใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

4. ทักษะการวัดและประเมินผล ครูควรวัดอย่างหลากหลายหลาย สร้างเครื่องมือให้ตรงกับสิ่งที่จะวัด ควรมีการวัดผลก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน และวัดตามสภาพจริง

5. ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีการทำงานเป็นทีม จัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ให้ความช่วยเหลือผู้อื่น มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

6. ทักษะการพัฒนาตนเอง ครูภาษาอังกฤษควรมีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ เป็นพฤติกรรมที่ครูสอนภาษาอังกฤษควรปฏิบัติ จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูต้องรู้เรื่องภาษาที่ถูกต้อง เพื่อนำไปจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพกับผู้เรียน ด้วยการอบรม สัมมนา ศึกษาหาความรู้ ด้วยตนเองทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย

พรรณอร อุสุภาพ (2561, น. 249) ได้กล่าวว่า การพัฒนาวิชาชีพครูมีวิธีการที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับการนำไปใช้ เช่น การสรรหาผู้เข้าเรียนวิชาชีพครู การจัดการศึกษาสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู การอบรมครูประจำการ การพัฒนาของสถาบันฝึกหัดครู การนิเทศ การบริหารจัดการ การเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนของครู รวมทั้งแนวคิดชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมาแล้วช่วยให้การพัฒนาวิชาชีพครูให้มีความเข้มแข็ง อันเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางในการพัฒนางานของครูให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า การพัฒนาครูมีแนวทางในการพัฒนาที่หลากหลาย ซึ่งมีกระบวนการที่สามารถพัฒนาครูได้โดยการจัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ การนิเทศติดตาม การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ การเพิ่มศักยภาพและการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาเรียนรู้ในด้านทักษะต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้พัฒนาครูให้มีความสามารถ และส่งผลให้งานของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เยาวลักษณ์ มูลสระคู (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 280 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งวัดจากตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 13 ตัว และหลังจากการสนทนากลุ่มของครูผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้ตัวบ่งชี้เพิ่มเป็น 14 ตัว สามารถเรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ แรงจูงใจ รักการเรียนรู้ ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ บุคลิกลักษณะ ทักษะการพัฒนาตนเอง ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียน ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทักษะการวัดและประเมินผล ทักษะการสื่อสาร ทักษะการจัดการเรียนรู้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ และความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของภาษา 2) ผลการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อพิจารณาผลการ

วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่หนึ่ง พบว่า คำนวณน้ำหนักตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัว มีค่าเป็นบวก (ตั้งแต่ .533 ถึง .952) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 14 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญขององค์ประกอบสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษจริง สำหรับผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับที่สอง พบว่า คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบย่อย 3 ตัว มีค่าเป็นบวก (ตั้งแต่ .887 ถึง .999) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบโดยเรียง 3 ลำดับ พบว่า องค์ประกอบด้านทักษะมีค่าน้ำหนักสูงสุด รองลงมาคือ องค์ประกอบด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล และ องค์ประกอบด้านความรู้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .999, .947 และ .887 ตามลำดับ จาก น้ำหนักองค์ประกอบดังกล่าว แสดงว่าสมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษสามารถวัดได้จากองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 องค์ประกอบ

ศิริวรรณ ลีกิจเจริญผล (2559) ได้ศึกษาการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 127 โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อทราบองค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ 2) เพื่อทราบผลการยืนยันองค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1.1) การพัฒนาทักษะการสอนภาษาอังกฤษ 1.2) การช่วยเหลือครูภาษาอังกฤษเชิงบูรณาการ 1.3) การประยุกต์เทคนิคนิเทศที่หลากหลาย 1.4) การส่งเสริมทัศนคติการสอนภาษาอังกฤษที่ดีให้แก่ครู 1.5) การพัฒนาคุณลักษณะที่ดีของครูภาษาอังกฤษ 1.6) การส่งเสริมการวางแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 1.7) การจัดระบบการสนับสนุนครูภาษาอังกฤษ และ 1.8) การสร้างความสัมพันธ์และการยอมรับของผู้นิเทศ 2) องค์ประกอบการนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ เป็นองค์ประกอบซึ่งมีความเหมาะสมเป็นไปได้มีประโยชน์และมีความถูกต้อง

ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562) ได้ศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 จำนวน 127 คน โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายสมรรถนะ พบว่า สมรรถนะ

ของครูสอนภาษาอังกฤษด้านที่มีความต้องการในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ สมรรถนะด้านความรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า มีทั้งหมด 17 แนวทาง แบ่งออกเป็น สมรรถนะด้านความรู้ของครูภาษาอังกฤษ ด้านความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ 6 แนวทาง สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม 6 แนวทาง และสมรรถนะด้านคุณลักษณะส่วนบุคคลของครูสอนภาษาอังกฤษ ด้านบุคลิกลักษณะ มีทั้งหมด 5 แนวทาง

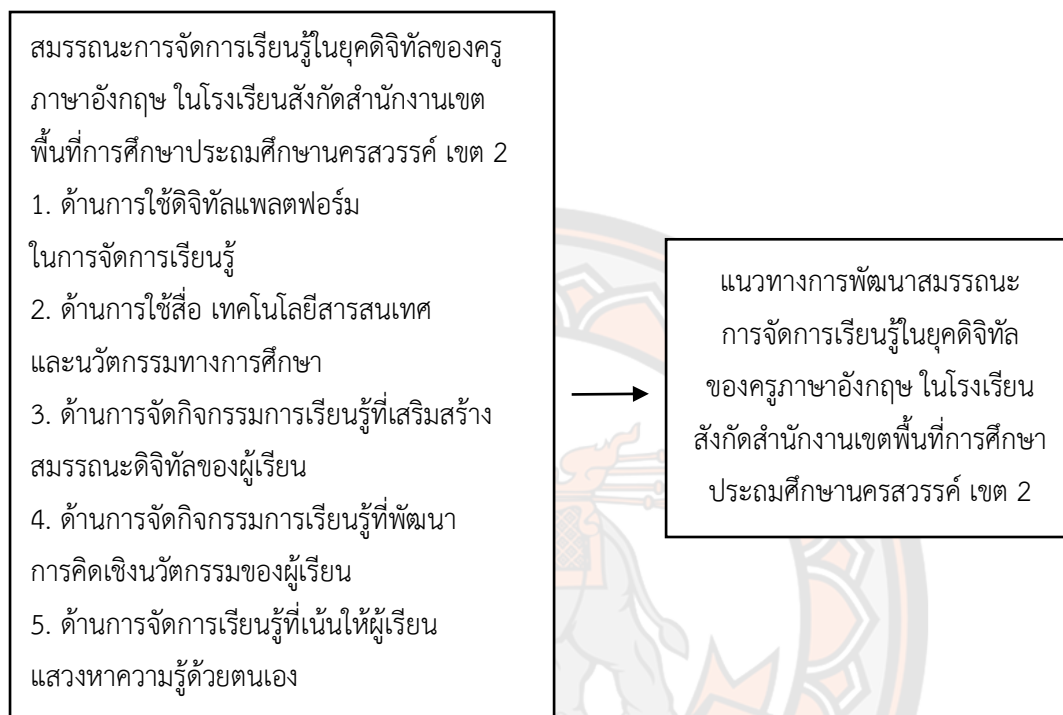
ลักษณะพร เข้มขัน (2562) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ภาคเหนือตอนล่าง จำนวน 351 คน โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 3) เพื่อประเมินความเป็นไปได้ในการนำไปใช้และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษมี 6 สมรรถนะ 2) วิธีการพัฒนาสมรรถนะครูภาษาอังกฤษ มี 7 วิธี และ 3) กระบวนการพัฒนาครูภาษาอังกฤษ มี 6 ขั้นตอน และปัจจัยสนับสนุนการพัฒนามี 6 ปัจจัย เมื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ พบว่า มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมาก

อมรรัตน์ ทับทิมทอง (2563) ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างเป็นครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ประจำปีภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 136 คน โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก 2) เพื่อศึกษาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งผลการวิจัย พบว่า 1) ความต้องการจำเป็น

ในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า ด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุด ได้แก่ ด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน และด้านการวัดและประเมินผล 2) แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 พบว่า มีทั้งหมด 20 แนวทาง แบ่งออกเป็นด้านการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ สรุปได้ 7 แนวทาง ได้แก่ 1) ครูสร้างแรงจูงใจ เจตคติที่ดี และจิตวิญญาณแห่งการเป็นครูของตนเอง 2) ครูใช้วิธีการสอนที่ครูจำเป็นต้องมีการสื่อสารกับนักเรียนเป็น 3) ครูสอนโดยเน้นการพัฒนาเรื่องคำศัพท์ให้กับนักเรียน 4) ครูจัดการเรียนรู้โดยการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษ 5) ครูสร้างความเป็นภาวะผู้นำในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ด้วยการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษระหว่างครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษด้วยกัน 6) ครูพัฒนาทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และ 7) ครูใช้กระบวนการ PLC (ชุมชนแห่งการเรียนรู้) มาปรับปรุงพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของเหล่าสมาชิกกลุ่ม PLC อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน สรุปได้ 7 แนวทาง ได้แก่ 1) ครูสร้างวิสัยทัศน์พื้นฐาน จิตวิญญาณแห่งการเป็นครู โดยการให้ความใส่ใจในการเรียนรู้ของนักเรียน ตลอดจนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียน 2) ครูมีความกระตือรือร้นแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้ภายใต้กรอบหลักสูตรของสถานศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้ามามีส่วนร่วม 3) ครูทำการวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการสังเกต พูดคุย และการตอบแบบสอบถามของนักเรียน 4) ครูออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์ผลการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) เพื่อให้ทราบถึงความรู้พื้นฐานที่นักเรียนแต่ละคนมี 5) ครูจัดกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning 6) ครูเริ่มต้นการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการ Warm Up ด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ และ 7) ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้ออกแบบร่วมกันโดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน หรือ PLC (Professional Learning Community) แบบ AAR และด้านการวัดและประเมินผล สรุปได้ 6 แนวทาง ได้แก่ 1) ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการวัดและประเมินผลการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม มีผลการเรียนรู้ที่ชัดเจนทั้งด้านความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และเจตคติ (Attitude) 2) ครูมีการวัดประเมินผลตามวัตถุประสงค์ที่แจ้งในแผนการจัดการเรียนรู้ 3) ครูวัดและประเมินผลตามสภาพจริงจากการทำงานจริงของนักเรียน 4) ครูพัฒนาทักษะการวัดและประเมินผลจากการศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพจากงานวิจัยและการอบรมต่าง ๆ 5) ครูประเมินเครื่องมือการวัดและประเมินผลที่ใช้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และ 6) ครูทำ Rubric Score หรือเกณฑ์การให้คะแนนนักเรียนอย่างชัดเจน และมีการแจ้งเกณฑ์ดังกล่าวให้นักเรียนได้ทราบทุกครั้ง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพ 1

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 135 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 103 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยการเปิดตาราง เครจซีและมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น. 43) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratied Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูภาษาอังกฤษในแต่ละอำเภอ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

อำเภอ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
บรรพตพิสัย	44	33
ลาดยาว	41	31
แม่วงก์	30	23
แม่เปิน	10	8
ชุมตาบง	10	8
รวมทั้งสิ้น	135	103

ที่มา : ข้อมูลครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ณ วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชื่อโรงเรียน เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบ และแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 ด้าน ข้อคำถาม จำนวน 34 ข้อ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน จำนวน 7 ข้อ
4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน จำนวน 6 ข้อ
5. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวน 6 ข้อ

โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ

2. สังเคราะห์สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้าง สมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

3. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

3.1 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

3.2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

3.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน

3.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

3.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

4. กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

5. สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตามนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม ความสอดคล้อง ความครอบคลุมเนื้อหา ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

6. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อตรวจสอบความสอดคล้อง ระหว่างนิยามศัพท์เฉพาะกับข้อความและหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) และความเหมาะสมของภาษาของแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน มีรายนามผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

6.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลอง ชาตรุประชีวิน อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหาร วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

6.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย อาจารย์ประจำสาขาวิชาบริหาร วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

6.3 นางสาวธัญชนก จาดดำ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

โดยพิจารณาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำคะแนนความสอดคล้อง ระหว่างข้อความกับจุดประสงค์ที่ได้จากการลงความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาคำนวณค่าดัชนี ความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดประสงค์ (IOC) ของแบบสอบถามสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ได้กำหนดเกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามในแบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ และให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขหรือเพิ่มเติมของข้อคำถามให้สมบูรณ์มีความเหมาะสม ตลอดจนปรับแก้ไขข้อความบางข้อคำถามในการสื่อความหมายให้มีความชัดเจน

7. นำผลค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ถือว่าเป็นข้อคำถามที่นำไปใช้ได้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) ผลปรากฏว่า แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ได้ข้อคำถามตามเกณฑ์ จำนวน 34 ข้อ จากทั้งหมด 34 ข้อ และปรับปรุงบางข้อ เพื่อให้ครอบคลุมทุกพฤติกรรมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังนั้น แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ได้ข้อคำถามที่นำไปใช้ได้รวมทั้งสิ้น 34 ข้อ ได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.00 (รายละเอียดการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ในภาคผนวก ข หน้า 121-126)

8. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (try-out) กับครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัก ผลปรากฏว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.980 (รายละเอียดการหาค่าความเชื่อมั่นอยู่ในภาคผนวก ค หน้า 127)

9. นำผลการวิเคราะห์พิจารณาการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสร็จแล้วจัดพิมพ์ แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนซึ่งวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้อำนวยการสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประเมินศึกษานครสวรรค์ เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูภาษาอังกฤษ

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์และแบบสอบถาม ซึ่งมีการระบุวันรับแบบสอบถามคืนทั้งหมดจำนวน 103 ฉบับ ถึงครูภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งสอดซองเปล่าติดแสตมป์ และจำหน่ายซองให้ผู้วิจัยเพื่อความสะดวกในการจัดส่งกลับคืนให้ผู้วิจัย

3. ผู้วิจัยตรวจสอบจำนวนและความถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน ซึ่งผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 103 ฉบับ ได้รับฉบับที่สมบูรณ์กลับคืนจำนวน 103 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จ โดยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่และร้อยละ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ยสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 กำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น. 121)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
จำนวน 4 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

1. อาจารย์ระดับอุดมศึกษาที่มีคุณวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
และดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ
และมีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่ รองศาสตราจารย์
ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์ อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
กำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร

2. ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะ
ชำนาญการพิเศษ มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีความรู้และประสบการณ์
ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และมีประสบการณ์ทางการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่า 10 ปี
จำนวน 1 คน ได้แก่ ดร.ปิยะชัย ภูจันทร์ดิษฐกุล ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบางกระทุ่มพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต พิษณุโลก อุตรดิตถ์

3. ครูภาษาอังกฤษที่เป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณวุฒิทางการศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มีความรู้
และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่า 10 ปี มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
และมีผลงานเคยได้รับรางวัล ด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากหน่วยงานต่าง ๆ
จำนวน 1 คน ได้แก่ นางสาวอรนิตย์ ภูเขียว ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนอนุบาลพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 1

4. ศึกษานิเทศก์ที่ปฏิบัติหน้าที่ดูแลกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีคุณสมบัติ
เป็นผู้ดำรงตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ มีวิทยฐานะชำนาญการ และมีประสบการณ์ในการนิเทศครูผู้สอน
และจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน ได้แก่ นางสาวธัญชนก จาดคำ
ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ

การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 โดยเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ของแต่ละด้าน ในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีลักษณะ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จำนวน 5 ด้าน ด้านละ 1 ข้อ รวมทั้งสิ้น 5 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร หลักการสัมภาษณ์ การสร้างคำถาม เพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมขอบเขตเนื้อหาตามที่กำหนด
2. สร้างคำถามในการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร และข้อมูลจากแบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 จากข้อการปฏิบัติ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย และสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมจากการศึกษา ในขั้นตอนที่ 1
3. นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
4. จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์ และเตรียมนำไปเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์
2. ผู้วิจัยติดต่อกับผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล นัดวัน และเวลา ในการสัมภาษณ์
3. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามแนวประเด็นที่กำหนดไว้ในแบบสัมภาษณ์ในระหว่างวันที่ 1 ถึงวันที่ 21 เดือนกันยายน พ.ศ. 2565 โดยมีรายละเอียด ดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงวัน และเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ที่	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	วันที่สัมภาษณ์	เวลาที่สัมภาษณ์
1	รศ.ดร.บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์	7 กันยายน 2565	14.00 น. – 15.00 น.
2	ดร.ปิยะชัย ภูจันทร์ดิฐกุล	13 กันยายน 2565	10.00 น. – 11.00 น.
3	นางสาวอรนิตย์ ภูเขียว	15 กันยายน 2565	10.00 น. – 11.00 น.
4	นางสาวธัญชนก จาดคำ	21 กันยายน 2565	15.00 น. – 16.00 น.

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงแบบพรรณนา แล้วสรุปประเด็นเนื้อหาข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 และศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 103 คน ผู้วิจัยได้นำข้อมูลในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 103 ฉบับ และได้รับกลับคืนมา จำนวน 103 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิจัย โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	25	24.30
1.2 หญิง	78	75.70
รวม	103	100.00
2. ระดับการศึกษา		
2.1 ระดับปริญญาตรี	69	67.00
2.2 สูงกว่าระดับปริญญาตรี	34	33.00
รวม	103	100.00
3. ประสบการณ์การทำงาน		
3.1 น้อยกว่า 5 ปี	67	65.05
3.2 5-10 ปี	31	30.10
3.3 มากกว่า 10 ปี	5	4.85
รวม	103	100.00

จากตาราง 6 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าครูภาษาอังกฤษ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24.30 และเพศหญิง จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 75.70 การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 67.00 และสูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 ประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 65.05 ประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.10 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.85 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ในภาพรวม

ที่	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
		\bar{X}	S.D.	
1	ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้	3.15	0.90	ปานกลาง
2	ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการศึกษา	4.42	0.50	มาก
3	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้าง สมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน	3.92	0.48	มาก
4	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนา การคิด เชิงนวัตกรรมของผู้เรียน	3.99	0.47	มาก
5	ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	3.90	0.44	มาก
รวม		3.87	0.44	มาก

จากตาราง 7 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.87) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.42) รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.99) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.15) ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

ที่	ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
		\bar{x}	S.D.	
1	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชัน Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, Line, Facebook ในการสื่อสารหรือประชุมร่วมกับผู้เรียนแบบเรียลไทม์	3.40	1.11	ปานกลาง
2	ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) ในการมอบหมาย และติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียน	3.42	0.79	ปานกลาง
3	ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และโทรศัพท์สมาร์ทโฟน เป็นต้น	3.23	1.19	ปานกลาง
4	ครูสามารถใช้บริการออนไลน์ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน ได้แก่ Google Doc, Google Sheet, Google Slide, Google Form เป็นต้น	3.17	1.12	ปานกลาง
5	ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพและวิดีโอในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน	2.73	1.14	ปานกลาง
6	ครูสามารถสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการสนทนาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน ในระบบออนไลน์	3.32	0.90	ปานกลาง

ที่	ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
7	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ที่สามารถดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	2.76	1.18	ปานกลาง
รวม		3.15	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 8 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) ในการมอบหมาย และติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.42) รองลงมา คือ ครูสามารถใช้แอปพลิเคชัน Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, Line, Facebook ในการสื่อสารหรือประชุมร่วมกับผู้เรียนแบบเรียลไทม์ อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =3.40) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ และวิดีโอในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =2.73) ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

ที่	ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
		\bar{x}	S.D.	
1	ครูสามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดตามหลักสูตร	4.26	0.63	มาก
2	ครูสามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล เพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์	4.27	0.64	มาก
3	ครูสามารถใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ต	4.13	0.75	มาก
4	ครูสามารถใช้วิดีโอจากยูทูป (YouTube) เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน และมีการอัปโหลดวิดีโอที่ตนเองได้ทำการสอนไว้พร้อมกับเนื้อหาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษา	4.64	0.64	มากที่สุด
5	ครูสามารถออกแบบรูปภาพ อินโฟกราฟิก และวิดีโอที่ใช้เป็นสื่อการสอนด้วยโปรแกรมต่าง ๆ ได้แก่ Microsoft PowerPoint, Canva, Adobe Photoshop เป็นต้น	4.58	0.76	มากที่สุด

ที่	ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมทางการศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
6	ครูสามารถสร้างหรือแก้ไขสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ มาเป็นสื่อการสอน ได้แก่ ข้อความ (Text) เสียง (Audio) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และภาพวิดีโอ (Video) เป็นต้น	4.53	0.74	มากที่สุด
7	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.60	0.65	มากที่สุด
8	ครูสามารถใช้วิดีโอที่มีคำบรรยาย (Subtitle) ในการฝึกทักษะการอ่านและการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	4.36	0.86	มาก
รวม		4.42	0.50	มาก

จากตาราง 9 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ครูสามารถใช้วิดีโอจากยูทูป (YouTube) เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน และมีการอัปเดตวิดีโอที่ตนเองได้ทำการสอนไว้พร้อมกับเนื้อหาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.64$) รองลงมา คือ ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.60$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ครูสามารถใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.13$) ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน

ที่	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับสมรรถนะ
		\bar{x}	S.D.	
1	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ดิจิทัลในการทำงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ของการเรียนรู้รูปแบบดิจิทัลของผู้เรียนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น	4.03	0.49	มาก
2	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามความคิดของผู้เรียนเองก่อน หากผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เหมาะสม กับวัตถุประสงค์ จึงชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลักการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องและเหมาะสม	4.04	0.50	มาก
3	ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนองานหรือจัดทำเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ Microsoft PowerPoint และ Microsoft word เป็นต้น	3.95	0.65	มาก
4	ครูให้ผู้เรียนเรียงเรียงและสรุปสาระสำคัญของข้อมูลออนไลน์ที่ได้สืบค้นมา เพื่อสามารถคัดกรองและประยุกต์ใช้ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม	3.92	0.59	มาก
5	ครูให้ผู้เรียนนำข้อมูลออนไลน์ที่สืบค้นมาได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนอย่างเหมาะสม	4.03	0.57	มาก
6	ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สัญลักษณ์และเทคนิคต่าง ๆ ในการสื่อสาร	4.11	0.58	มาก

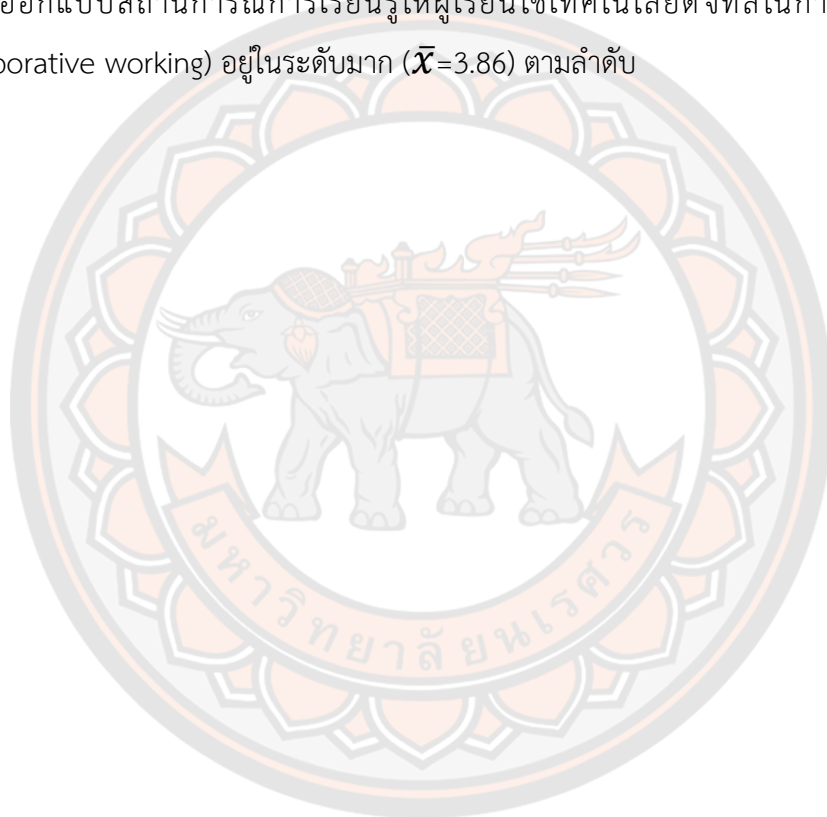
ที่	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้าง สมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
7	ครูให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วย ตนเองด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษา พูดและภาษาเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ	3.35	0.74	ปานกลาง
รวม		3.92	0.48	มาก

จากตาราง 10 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
คือ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์
สัญลักษณ์และเทคนิคต่าง ๆ ในการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.11$) รองลงมา คือ
ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้อิสระแก่ผู้เรียน ในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามความคิดของผู้เรียน
เองก่อน หากผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ จึงชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
หลักการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$)
และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
ด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก
($\bar{X}=3.35$) ตามลำดับ

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

ที่	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
		\bar{x}	S.D.	
1	ครูจัดเนื้อหาสาระที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ การบูรณาการด้วยการทำโครงงานอย่างมีระบบ ในรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานทางด้าน ภาษา	4.00	0.70	มาก
2	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้สร้างสิ่งประดิษฐ์ หรือชิ้นงานในรายวิชาภาษาอังกฤษที่เป็น ประโยชน์	3.99	0.69	มาก
3	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะทางด้าน การคิดของผู้เรียน ด้วยการตั้งคำถามง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ	4.02	0.56	มาก
4	ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ ฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ กับเจ้าของภาษาด้วยโปรแกรมหรือ แอปพลิเคชันต่าง ๆ	3.96	0.67	มาก
5	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ฝึกการมีความ รับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงานร่วมกัน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน	4.08	0.61	มาก
6	ครูออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative working)	3.86	0.74	มาก
รวม		3.99	0.47	มาก

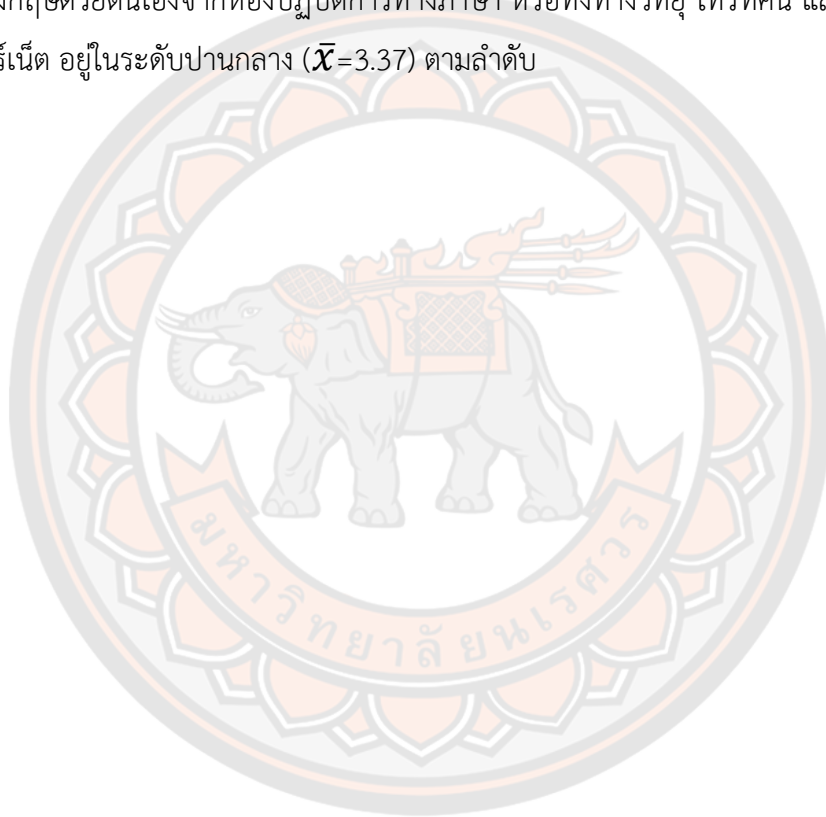
จากตาราง 11 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
คือ ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ฝึกการมีความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงานร่วมกัน
และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.08) รองลงมา คือ
ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะทางการคิดของผู้เรียน ด้วยการตั้งคำถามง่าย ๆ
เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.02) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด
คือ ครูออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน
(Collaborative working) อยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.86) ตามลำดับ

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ที่	ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	กลุ่มตัวอย่าง (n = 103)		ระดับ สมรรถนะ
		\bar{x}	S.D.	
1	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์ บทสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน	3.96	0.56	มาก
2	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบ ด้วยตนเอง มีความเข้าใจและสร้างมโนทัศน์ที่ได้ จากการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้	4.14	0.58	มาก
3	ครูให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต	3.37	0.75	ปานกลาง
4	ครูให้ผู้เรียนสืบค้นคำศัพท์ สำนวนภาษา และ ประโยคต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษจากเว็บ เบราว์เซอร์ (Web Browser) และเสิร์ชเอนจิน (Search Engine)	3.96	0.66	มาก
5	ครูให้ผู้เรียน ชม ฟัง และดูเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผ่านยูทูป (YouTube)	4.10	0.60	มาก
6	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมตัว หรือค้นหาความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน จากอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองก่อนเข้าเรียน	3.88	0.69	มาก
รวม		3.90	0.44	มาก

จากตาราง 12 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการจัดการเรียนรู้
ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ที่ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีความเข้าใจและสร้างมโนทัศน์ที่ได้จากการเรียนรู้
และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.14$) รองลงมา คือ ครูให้ผู้เรียน ชม ฟัง
และดูเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาผ่านยูทูป (YouTube)
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.10$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังบทสนทนา
ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรศัพท์ และระบบเครือข่าย
อินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.37$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
สามารถแสดงผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริม
ให้ครูใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ
และวิดีโอ ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอนกับผู้เรียน ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนา
ครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้
พร้อมทั้งหาเทคนิควิธีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย
ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตรูปแบบต่าง ๆ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องจัดอบรมให้ครูเกี่ยวกับเรื่องการใช้ดิจิทัล
แพลตฟอร์ม เพื่อให้ครูรู้จักก่อนว่าดิจิทัลแพลตฟอร์มคืออะไร และมีวิธีการใช้อย่างไร
ในการจัดการเรียนการสอน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

...ต้นสังกัด เขตผู้รับผิดชอบต้องจัดหลักสูตรการอบรมหรือสร้างองค์ความรู้
เรื่องการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ให้เกิดขึ้นกับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเอง ต้องวางแผนการจัดอบรม ประชุมสัมมนา
เรื่องการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องดิจิทัลแพลตฟอร์ม
และการใช้ช่องทางอินเทอร์เน็ตในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 21 กันยายน 2565)

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วม การอบรมในหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต และดิจิทัลแพลตฟอร์ม ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผู้บริหารเป็นผู้ที่ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ได้เข้าร่วม การอบรมเพื่อสร้างองค์ความรู้ เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

...ตัวของผู้อำนวยการในฐานะผู้บริหารสถานศึกษา ต้องส่งเสริมให้ครูหรือบุคลากร ของตนเองได้เข้าอบรมพัฒนาตนเองเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

...ผู้ที่จะสนับสนุนให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถจัดการเรียนรู้ผ่านช่องทาง อินเทอร์เน็ต หรือดิจิทัลแพลตฟอร์มรูปแบบต่าง ๆ ได้นั้น ก็ต้องเป็นผู้บริหารสถานศึกษา (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 21 กันยายน 2565)

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกันนิเทศ ติดตามการสอนของครูภาษาอังกฤษ ว่ามีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้อย่างไร ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผู้อำนวยการควรมีการนิเทศการสอนของครู ว่าสามารถจัดการเรียนการสอน โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

...ผู้บริหารต้องติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลหลังการอบรมของครูภาษาอังกฤษ ผ่านสถานการณ์จริง เช่น นิเทศการสอนครู (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

...ต้องมีการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากผู้อำนวยการ หรือหัวหน้า กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

1.4 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในเขตพื้นที่การศึกษาของตนเอง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ดังกล่าวต่อไป

...การทำ PLC เป็นส่วนหนึ่งที่สามารถสร้างการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษได้ เนื่องจากจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในเรื่องการจัดการเรียนรู้ผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์ม

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

...การสร้างชุมชนการเรียนรู้ PLC ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในระดับสถานศึกษาเองหรือในระดับเขตพื้นที่ก็ตาม สามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ครูภาษาอังกฤษจะได้มาเรียนรู้ถึงวิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกัน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

...การทำ PLC ของครูเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการส่งเสริมให้ครูนำประเด็นเรื่องการจัดการเรียนรู้ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต หรือดิจิทัลแพลตฟอร์มรูปแบบต่าง ๆ มาพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 21 กันยายน 2565)

2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ตผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัตอบรมเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงและสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง ทักษะการใช้ และการสร้างสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ นวัตกรรม และโปรแกรมช่วยสอนใหม่ ๆ ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากร
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

...ต้นสังกัด เขตผู้รับผิดชอบ ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เชิญวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาให้ความรู้ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องจัดให้มีการอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการใช้สื่อ และนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ รวมไปถึงสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการเข้าถึงฐานข้อมูลออนไลน์จากแหล่งต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 21 กันยายน 2565)

2.2 ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดหรือมอบหมายงานให้ครูใช้เสิร์ชเอนจิน และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผู้บริหาร มอบหมายให้ครูสืบค้นข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับการใช้สื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศ และนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากอินเทอร์เน็ต แล้วนำมาปรับใช้ ให้เกิดประโยชน์
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

2.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ แสวงหาความรู้ด้วยตนเองผ่านการสืบค้นข้อมูลออนไลน์ จากอินเทอร์เน็ตหรือฐานข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับนวัตกรรมการสอนภาษา การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาสาระที่สอน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ครูสืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตและฐานข้อมูลออนไลน์แหล่งต่าง ๆ เกี่ยวกับนวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน
(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูคลิปวิดีโอสั้น ๆ หรือสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ให้ความเห็น ดังนี้

3.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาส่งเสริมให้มีการตรวจสอบและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ หรือฝึกฝนทักษะทางภาษาด้วยตนเองจากสื่อวีดิทัศน์ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ต้นสังกัดเองควรสนับสนุนให้มีการนิเทศติดตาม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ภายในสถานศึกษา ว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีการนำสื่อภาพยนตร์ หรือคลิปวิดีโอภาษาอังกฤษ มาใช้เป็นการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนหรือไม่

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

3.2 ผู้อำนวยการสถานศึกษาตรวจสอบและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาด้วยตนเอง จากการดูสื่อวีดิทัศน์ภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผู้อำนวยการต้องให้คำแนะนำในการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จากการดูภาพยนตร์ต่างประเทศ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

...ผู้อำนวยการต้องดูว่าครูมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูสื่อวีดิทัศน์ ภาษาอังกฤษ และฝึกฝนการแต่งประโยคภาษาอังกฤษจากเรื่องราวที่ดู

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

3.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูคลิปวิดีโอสั้น ๆ หรือสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ครูต้องศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอน และออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนตนเองผ่านการฟังเพลงสากล ดูสื่อภาพยนตร์ หรือคลิปวิดีโอ ภาษาอังกฤษในยูทูป

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 21 กันยายน 2565)

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการพัฒนา ให้ครูสามารถออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative working) ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็น ดังนี้

4.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จัดอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเรื่อง กระบวนการและการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องจัดให้มีการอบรมครูเรื่อง การจัดการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างความคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

...ต้นสังกัดเชิญวิทยากรมาให้ความรู้ จัดการอบรมครูผู้สอนเกี่ยวกับเรื่อง การพัฒนา ทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของผู้เรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

4.2 ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในระดับสถานศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผู้อำนวยการต้องเป็นแกนนำในการสร้างชุมชนการเรียนรู้ PLC มาร่วมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกันในเรื่องการพัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

4.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษศึกษาแนวคิดพื้นฐานสำหรับพัฒนาเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ครูสืบค้นข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตและฐานข้อมูลออนไลน์แหล่งต่าง ๆ เรื่องการพัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และศึกษาแนวทางในการนำมาปรับใช้กับการสอนภาษาอังกฤษ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

...ครูต้องค้นคว้าและศึกษาวิธีการที่จะช่วยเสริมสร้าง และพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการคิดเชิงนวัตกรรม และสามารถปรับประยุกต์กับการสอนภาษาอังกฤษได้

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 21 กันยายน 2565)

5. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากประเด็นสัมภาษณ์ ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการพัฒนาให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นดังนี้

5.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนดนโยบายส่งเสริมให้สถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษาหรือแสวงหาความรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อดิจิทัล ประเภทต่าง ๆ ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...เขตเน้นให้สถานศึกษาในยุคใหม่ จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังภาษาอังกฤษผ่านสื่อวีดิทัศน์ต่าง ๆ

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

...ต้องให้ต้นสังกัดกำหนดนโยบายส่งเสริมให้ครู มีการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังบทสนทนา หรือบทเพลงจากโทรศัพท์ วิทยุ ภาพยนตร์ หรือทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, 13 กันยายน 2565)

5.2 ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากการดูโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อจากอินเทอร์เน็ต ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ผู้อำนวยการให้นโยบายในสถานศึกษา ให้ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการสอน ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ เนื่องจากทักษะการฟังเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ ด้านภาษา

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, 7 กันยายน 2565)

5.3 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ทดลองนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วีดิทัศน์ ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้ ในห้องเรียน ดังคำสัมภาษณ์ต่อไปนี้

...ครูลองปรับการจัดการเรียนรู้ รูปแบบต่าง ๆ ที่มีการใช้สื่อวีดิทัศน์เพื่อพัฒนา ความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, 15 กันยายน 2565)

...ครูผู้สอนเองควรที่จะศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียน ฝึกทักษะการฟังของตนเองผ่านสื่อ โทรทัศน์ วิทยุ หรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, 21 กันยายน 2565)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยสรุปแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ได้ดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้ดิจิทัล
แพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในการจัดการเรียนรู้	แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
<p>ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูใช้ช่องทางกลุ่ม สนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ และวิดีโอในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง กับเนื้อหาที่สอนกับผู้เรียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดอบรม/สัมมนา/ประชุม เชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งหาเทคนิควิธีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผ่านช่องทาง อินเทอร์เน็ตรูปแบบต่าง ๆ 2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วม การอบรม ในหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต และดิจิทัล แพลตฟอร์ม 3. ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ ติดตาม การสอน ของครูภาษาอังกฤษ ว่ามีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม ในการจัดการเรียนรู้อย่างไร 4. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในเขตพื้นที่ การศึกษาของตนเอง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ตาราง 14 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ด้านการใช้สื่อ
เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

<p>ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรม ทางการศึกษา</p>	<p>แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ</p>
<p>ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูล ออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่สอน จากอินเทอร์เน็ต</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึง และสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต 2. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดหรือมอบหมายงาน ให้ครูใช้เสิร์ชเอนจิน และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูล เกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ ในการจัดการเรียนรู้ 3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการสืบค้นข้อมูลออนไลน์ จากอินเทอร์เน็ตหรือฐานข้อมูล ออนไลน์ เกี่ยวกับนวัตกรรมการสอนภาษา การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาสาระที่สอน

ตาราง 15 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัล ของผู้เรียน	แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
<p>ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกแต่งประโยค ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดู คลิปวิดีโอสั้น ๆ หรือสื่อภาพยนตร์ ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่าง มีประสิทธิภาพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาส่งเสริมให้มีการตรวจสอบ และประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้หรือฝึกฝน ทักษะทางภาษาด้วยตนเองจากสื่อวีดิทัศน์ 2. ผู้บริหารสถานศึกษาตรวจสอบ และ ประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษา ด้วยตนเองจากการดูสื่อวีดิทัศน์ภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ 3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษออกแบบการจัดการเรียนรู้ ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จากการดูคลิปวิดีโอสั้น ๆ หรือสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ

ตาราง 16 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรม ของผู้เรียน	แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
<p>ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการพัฒนาให้ครูสามารถออกแบบ สถานการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงาน ร่วมกัน (Collaborative working)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดอบรมให้ความรู้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่อง กระบวนการ และการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน 2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูมีการสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในระดับสถานศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนา การคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน 3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษศึกษาแนวคิดพื้นฐานสำหรับพัฒนา เป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะ การคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

ตาราง 17 แสดงแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2
ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง	แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
<p>ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการพัฒนาให้ครูสามารถจัดการ เรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟัง บทสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือ ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำหนดนโยบายส่งเสริม ให้สถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษาหรือแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองผ่านสื่อดิจิทัลประเภทต่าง ๆ 2. ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากการดูโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อจากอินเทอร์เน็ต 3. ครูผู้สอนภาษาอังกฤษทดลองนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้ ในห้องเรียน

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 และศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีวิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ทั้ง 5 ด้าน ในภาพรวมพบว่า สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก

รองลงมา คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) ในการมอบหมาย และติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียน อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ครูสามารถใช้แอปพลิเคชัน Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, Line, Facebook ในการสื่อสารหรือประชุม ร่วมกับผู้เรียนแบบเรียลไทม์ อยู่ในระดับปานกลาง และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ และวิดีโอ ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน อยู่ในระดับปานกลาง

1.2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูสามารถใช้วิดีโอจากยูทูบ (YouTube) เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน และมีการอัปโหลดวิดีโอ ที่ตนเองได้ทำการสอนไว้พร้อมกับเนื้อหา ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษา อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการฝึกทักษะ การฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูสามารถใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สัญลักษณ์และเทคนิคต่าง ๆ ในการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้อิสระแก่ผู้เรียน ในการเลือกใช้เทคโนโลยี ดิจิทัลตามความคิดของผู้เรียนเองก่อน หากผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ จึงชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลักการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องและเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ฝึกการมีความรับผิดชอบ ร่วมกัน การมีวินัยในการทำงานร่วมกัน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะทางด้านการคิดของผู้เรียน ด้วยการตั้งคำถาม ง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนโต้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ

ครูออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative working) อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีความเข้าใจและสร้างมโนทัศน์ที่ได้จากการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ครูให้ผู้เรียน ชม ฟัง และดูเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาผ่านยูทูป (YouTube) อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ครูให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 4 คน มีแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 พบว่า

2.1 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งหาเทคนิควิธีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต รูปแบบต่าง ๆ ผู้อำนวยการสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วม การอบรมในหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ผ่านอินเทอร์เน็ต และดิจิทัลแพลตฟอร์ม นิเทศ ติดตามการสอนของครูภาษาอังกฤษ ว่ามีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้อย่างไร และครูผู้สอนภาษาอังกฤษสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในเขตพื้นที่การศึกษาของตนเอง เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2.2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงและสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต กำหนดหรือมอบหมายงานให้ครูใช้เสิร์ชเอนจิน และฐานข้อมูลออนไลน์ ในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรมของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการสืบค้นข้อมูลออนไลน์ จากอินเทอร์เน็ตหรือฐานข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับนวัตกรรม การสอนภาษา การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาสาระที่สอน

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน พบว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรส่งเสริมให้มีการตรวจสอบและประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้หรือฝึกฝนทักษะทางภาษาด้วยตนเองจากสื่อวีดิทัศน์ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูคลิปวิดีโอสั้นๆ หรือสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน พบว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรจัดอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการและการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมและทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน ส่งเสริมให้ครูมีการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในระดับสถานศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรศึกษาแนวคิดพื้นฐานสำหรับพัฒนาเป็นขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

2.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง พบว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดนโยบายส่งเสริมให้สถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางภาษาหรือแสวงหาความรู้ด้วยตนเองผ่านสื่อดิจิทัลประเภทต่าง ๆ และครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรทดลองนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้ในห้องเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. จากการศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ในภาพรวม พบว่าด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

1.1 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา มีความจำเป็นต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล สันนิษฐานว่าเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสาร

ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ นับว่าเป็นสะพานเชื่อมโยงความรู้เนื้อหาไปยังผู้เรียนได้ เพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ถ่ายทอดซึ่งกันและกัน อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ช่วยจูงใจให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและสนใจเรียนมากขึ้น สนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนได้เต็มศักยภาพโดยใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือช่วย สอดคล้องกับแนวคิดของ Anugerahwati, Mirjam (2010) ที่กล่าวว่า ครูควรปรับวิธีการสอนต่าง ๆ เพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจและน่าตื่นเต้นสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ยังควรใช้สื่อและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ จินฉนวนัตร์ ปะโคทั้ง (2561) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลประกอบด้วย ข้อ 3 พัฒนาผู้สอนให้มีทักษะการใช้สื่อ ดิจิทัล ในการจัดการเรียนรู้ และปรับรูปแบบการประเมินผลแบบใหม่ตามสมรรถนะที่แตกต่างกันของผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า สมรรถนะด้านทักษะของครูสอนภาษาอังกฤษ ที่มีความจำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะย่อยที่ 4 ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลักษณะพร เข้มขัน (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า สมรรถนะของครูภาษาอังกฤษ ในด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สมรรถนะย่อย 4 ด้านการใช้เทคโนโลยี

1.2 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ปัจจุบันเทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว มีการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการที่ยั่งยืนมากขึ้น การจัดการเรียนรู้ไม่เพียงเฉพาะแต่ในห้องเรียน แต่ปรับเป็นรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ทั้งมีรูปแบบโครงสร้างชัดเจนหรือไม่ชัดเจนก็ตาม จะหลุดพ้นจากระบบการเรียนรู้แบบเดิมที่เคยเป็นมา เทคโนโลยีถูกนำมาใช้กับการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มากขึ้น อีกทั้งปัจจุบันคนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมากยิ่งขึ้น ทำให้การเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ฟาฏีนา วงศ์เลขา (2558) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกดิจิทัล ว่าเป็นยุคที่โลกต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศต่าง ๆ การเรียนรู้เกิดขึ้นทุกที่ทุกเวลาโดยผ่านระบบเครือข่าย สอดคล้องกับแนวคิดของ รุ่งหทัย บุญพรม (2563) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงของระบบการเรียนรู้เป็นรูปแบบที่ตอบโจทย์ของคนในยุคดิจิทัล ที่มีพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ

ชีวิตประจำวัน ทักษะชีวิต และการทำงาน อีกทั้ง การตอบสนองความต้องการและการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ จะขึ้นอยู่กับความสามารถและวัตถุประสงค์ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของแต่ละบุคคล เช่น การสร้างองค์ความรู้ การเข้าถึงความรู้ และการแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งในปัจจุบันได้มีเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือช่วยเรียนรู้ ที่เรียกว่าแพลตฟอร์มการเรียนรู้ดิจิทัล และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม เป็นด้านที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการในการพัฒนาสูงสุด

2. จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 พบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ควรพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ดังนี้

2.1 ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมหรือ แอปพลิเคชันในการติดต่อสื่อสาร และจัดการเรียนการสอนผ่านอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศร่วมกับผู้เรียน พบว่า ควรมีการจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ พร้อมทั้งหาเทคนิควิธีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ในปัจจุบันมีการผสมผสานระหว่างเทคโนโลยีดิจิทัลกับการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลและอุปกรณ์ดิจิทัลมาเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และบรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เทคโนโลยีและอุปกรณ์ดิจิทัลเป็นสิ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว รวมไปถึงมีการพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มสำหรับการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงควรพัฒนาความรู้และทักษะด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้ให้กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Christensen, M. Clayton (2015) ที่กล่าวว่า "นักการศึกษาได้ถกเถียงถึงวิธีการอันหลากหลายในการเข้าถึงเนื้อหาของการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ทุกระดับว่าจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยชี้ให้เห็นว่าการศึกษา เรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ระบบออนไลน์หรือออฟไลน์มีรูปแบบโครงสร้างชัดเจนหรือไม่โครงสร้างก็ตาม จะหลุดพ้นจากกระบวนการเรียนรู้แบบเดิมที่เคยเป็นมา" หมายถึง แพลตฟอร์มการศึกษาจะกลายเป็นที่ที่ผู้สอนและผู้เรียนสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนที่สร้างมูลค่าให้แก่ผู้สอนและผู้เรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชีระ รุญเจริญ (2562) ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษา

ในยุคดิจิทัล จะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาผู้เรียน และครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษายุคใหม่จึงควรมีคุณลักษณะที่มีทักษะดิจิทัล สามารถเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยี ใช้ระบบเครือข่ายการสื่อสารที่รวดเร็ว สร้างโอกาสในการเรียนรู้ ให้ได้มากและรวดเร็วและใช้อินเทอร์เน็ตเป็นส่วนสำคัญ ใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

2.2 ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษาเกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้จากการสืบค้นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร และการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศในการออกแบบ พัฒนา และผลิต นวัตกรรมการสอนภาษาได้ด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ พบว่า ควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องทักษะการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเข้าถึงและสืบค้นฐานข้อมูลออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต และครูควรแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองผ่านการสืบค้นข้อมูลออนไลน์ จากอินเทอร์เน็ตหรือฐานข้อมูลออนไลน์เกี่ยวกับนวัตกรรม การสอนภาษา การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเนื้อหาสาระที่สอน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สื่อการสอนนับว่าเป็นสิ่งที่มีบทบาทอย่างมากในการเรียนการสอน นับแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ ไม่ว่าสื่ออันจะเป็น สื่อในรูปแบบใดก็ตาม ล้วนแต่เป็นทรัพยากรที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น ในยุคดิจิทัลสื่อเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญอีกรูปแบบหนึ่งที่จะช่วยให้ครูจัดการเรียนการสอน รวมไปถึงเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น ในปัจจุบันผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มากขึ้น อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่รองรับการเรียนรู้ของผู้เรียนค่อนข้างมีความหลากหลาย และเพื่อให้ผู้เรียน ได้เกิดสมรรถนะต่าง ๆ การนำสื่อเทคโนโลยีมาบูรณาการร่วมกับการจัดการเรียนการสอน จึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้สถานศึกษา ขั้นพื้นฐานดำเนินการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อการบริหารจัดการข้อมูล และสารสนเทศครอบคลุมการบริหารสถานศึกษาทุกด้าน จึงมีการส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการศึกษา จัดหาอุปกรณ์ทรัพยากรที่มีความจำเป็นต่อการจัดการศึกษาให้เหมาะสม กับผู้เรียน พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาและการบริหารจัดการที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของรัฐ ในการสนับสนุนให้สถานศึกษา นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยาภรณ์ อัครลาวัณย์ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะ ของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40 พบว่า

ทักษะการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม เป็นด้านที่ครูสอนภาษาอังกฤษมีความต้องการในการพัฒนาสูงสุด

2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน เกี่ยวกับการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียน ที่มีการสอดแทรกความรู้ ด้านทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศแก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้ และความสามารถในการใช้เครื่องมือสำหรับการแก้ไขปัญหาด้านเทคโนโลยี พบว่า ครูภาษาอังกฤษ ควรออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูคลิปวิดีโอ สั้น ๆ หรือสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ และควรส่งเสริมให้มีการตรวจสอบและประเมิน แผนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้สร้างองค์ความรู้ หรือฝึกฝนทักษะทางภาษาด้วยตนเอง จากสื่อวีดิทัศน์ภาษาอังกฤษประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สมรรถนะดิจิทัลนับว่าเป็นสมรรถนะสำคัญอีกสมรรถนะหนึ่งในยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นสมรรถนะที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะความเข้าใจ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พื้นฐาน ที่จะเป็นตัวช่วยสำคัญในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องมีสมรรถนะดิจิทัล เพื่อใช้ในการเรียนรู้ การพัฒนาตนเอง การประกอบอาชีพ ต่าง ๆ และการดำรงชีวิตในยุคดิจิทัลนี้ ครูผู้สอนจึงควรพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการสมรรถนะดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2564) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลต้องส่งเสริม การพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียนโดยการบูรณาการเนื้อหาสาระกับกิจกรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในความคิดรวบยอดหลักของสาระไปพร้อมกับพัฒนาสมรรถนะดิจิทัล ด้านต่าง ๆ การจัดการเรียนรู้ ในยุคนี้จะต้องบูรณาการสมรรถนะดิจิทัลเข้าไปในกิจกรรม โดยออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความคิดรวบยอด ในเนื้อหาสาระ และพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน ในขณะเดียวกัน และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุภาพรรณ อนุตรกุล (2564) ได้กล่าวว่า ในปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จากยุค Analog ไปสู่ยุค Digital และยุค Robotic จึงทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิต และการทำงาน ภาครัฐซึ่งเป็นแกนหลักของการพัฒนาประเทศ จึงต้องปรับตัวให้สอดคล้อง กับบริบทของการเปลี่ยนแปลงเพื่อป้องกันไม่ให้เกิด culture shock เนื่องจากการเปลี่ยนผ่าน เทคโนโลยี และเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการใช้เทคโนโลยีที่ไม่เหมาะสม เช่น การสูญเสีย ความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การโจรกรรมข้อมูล การโจมตีทางไซเบอร์ เป็นต้น

2.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน เกี่ยวกับการจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และประสบการณ์เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ที่ให้ผู้เรียน

ได้แสวงหาความรู้และฝึกฝนทักษะทางด้านการคิด การเชื่อมโยง และการสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่ การคิดค้นและสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์หรือชิ้นงานใหม่ ๆ พบว่า ควรจัดอบรมให้ความรู้ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับเรื่องกระบวนการและการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรม และทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานของผู้เรียน และควรส่งเสริมให้ครูมีการสร้างชุมชนการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ในระดับสถานศึกษา เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนา การคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การดำรงชีวิตของมนุษย์ในยุคดิจิทัลนั้น นวัตกรรมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากต่อการสร้างความแตกต่างสู่ความสำเร็จ วิธีการเดิม รูปแบบเดิม จะใช้ไม่ได้นาน ก็จะไม่เป็นที่นิยม ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นมาก คนที่มี ความคิด แปลกใหม่ สร้างสรรค์สิ่งใหม่เพื่อแก้ปัญหา อยู่ตลอดเวลา จะเป็นคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ทักษะการคิดสำคัญที่ควรส่งเสริมให้เกิดขึ้นกับมนุษย์ในยุคนี้ คือ ทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมเพราะหากมนุษย์ มีทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมก็จะสามารถแก้ปัญหา ออกแบบและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ได้ ชีวิตก็จะประสบผลสำเร็จ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการคิดเชิงนวัตกรรม เพื่อให้ผู้เรียนจะสามารถสร้างสรรค์และพัฒนา นวัตกรรมในการประกอบอาชีพและสร้างความสำเร็จให้กับตนเองในอนาคต ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ ชีระ รุญเจริญ (2562) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาเรียนรู้ยุคดิจิทัล จะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาผู้เรียนและครู ให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษายุคใหม่จึงควรมีคุณลักษณะ ที่เน้นการหาทางออก หรือการแก้ปัญหาโดยการคิดเชิงนวัตกรรม สอดคล้องกับแนวคิดของ ภัทรพร ผาสุก และคณะ (2563) ได้กล่าวว่า บทบาทที่สำคัญของครูในยุคดิจิทัล คือ บทบาทด้านการเป็นนักตั้งคำถาม และกำหนดเป้าหมาย มีความคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์ กระตุ้นให้ตัวผู้เรียนใช้ทักษะ การคิดเชิงสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาและนำไปสู่การตัดสินใจ และสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2564) ได้เสนอแนวคิดการจัดการศึกษาในยุคนี้ว่า ต้องจัดการเรียนรู้ที่มีบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ตลอดเวลา ให้ผู้เรียนได้คิดเชิงนวัตกรรม ได้คิดสร้างสรรค์ เน้นให้มีการสร้างผลงาน ผลผลิต และเน้นกระบวนการเรียนรู้

2.5 ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ความรู้และความสามารถ ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาหรือสืบค้นเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคต่าง ๆ จากสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า ควรมีนโยบายให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ จากการดูโทรทัศน์ วิทยู และสื่อจากอินเทอร์เน็ต และครูภาษาอังกฤษควรทดลองนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้ ที่ใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนเพื่อพัฒนา

ความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้จัดการเรียนรู้ในห้องเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคดิจิทัล ส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงอย่างมากต่อพฤติกรรมในการใช้ชีวิตรวมถึงการเรียนรู้ โลกแห่งการเรียนรู้ ได้พัฒนาไปอย่างมาก จากการที่มีระบบอินเทอร์เน็ตและการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งระบบเครือข่ายความรู้ออนไลน์มีการขับเคลื่อนอย่างเห็นได้ชัด ระบบอินเทอร์เน็ตจะมีบทบาท มากขึ้นจะช่วยให้คนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลสามารถเข้าถึงความรู้ได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ การเรียนรู้ด้วยตนเองจึงเปรียบเสมือนรากฐานที่สำคัญ ที่จะพัฒนาผู้เรียน ให้มีขีดความสามารถในทุกด้าน พร้อมจะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคมปัจจุบันได้ตลอดเวลา ดังนั้นผู้เรียนควรได้รับการสร้างประสบการณ์ และทักษะให้เรียนรู้ด้วยตนเองได้ เพราะในอนาคต มนุษย์จะต้องเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ความสำเร็จของการศึกษา จึงต้องสร้างผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนรู้ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ยีน กูว์รเวอร์ธ (2558) ได้กล่าวว่า ครูยุคดิจิทัลต้องเน้น ให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้เอง ครูจะไม่ใช้วิธี Trans knowledge แต่จะให้ผู้เรียนสามารถ Infer Knowledge หรือ สืบเคราะห์ ความรู้ จาก ข้อมูล ที่ แสวงหา มา ได้ ด้วย ตน เอง สอดคล้องกับแนวคิดของ สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559) ได้กล่าวว่า เป้าหมายของการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 ที่เด็กไทยจำเป็นต้องได้รับการปลูกฝังบ่มเพาะด้านต่าง ๆ ในด้านคุณลักษณะด้านการเรียนรู้ ที่มีการชี้นำตนเอง การตรวจสอบ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ ชีระ รุญเจริญ (2562) ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาเรียนรู้ยุคดิจิทัล จะต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้อง กับบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลง และพัฒนาผู้เรียนและครูให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การจัดการศึกษายุคใหม่จึงควรมีคุณลักษณะที่เน้นทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ควรมีการเข้าร่วมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในเรื่องของ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ควรมีการส่งเสริมให้ครูภาษาอังกฤษได้เข้าร่วม การอบรมในหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และดิจิทัลแพลตฟอร์มรูปแบบต่าง ๆ

1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ควรจัดอบรม/ สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการในการพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ให้มีความรู้ความเข้าใจ

เรื่องการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล พร้อมทั้งหาเทคนิควิธีการส่งเสริมให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

2.2 ควรศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กณิขชา ศิริศักดิ์. (2559). การวิจัยหลักสูตรวิชาชีพครูเพื่อพัฒนาแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะดิจิทัล (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมลพร อ่วมเพ็ง. (2560). แนวทางการพัฒนาครูโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล ตามแนวความคิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). แบบฝึกประกอบการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัญฉุณณ์ ฉลอง. (2560). การพัฒนาสมรรถนะครูคณิตศาสตร์และครูวิทยาศาสตร์ด้วยระบบโค้ช (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กอบสุข คงนัส. (2561). เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้: วิถีแห่งการศึกษายุคดิจิทัล. วารสารศึกษาศาสตร์, 20(4), 279-290.
- จารุวรรณ จันเลื่อน. (2557). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- จิรารัตน์ ประยูรวงษ์. (2562). DIGITAL LEARNING การเรียนรู้ภาษาอังกฤษบนโลกดิจิทัลในศตวรรษที่ 21. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 13(1), 210-223.
- จินฉัตร ปะโคทัง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ. อุบลราชธานี: โรงพิมพ์ศิริธรรมออฟเซ็ท.
- ฉัตรชัย หวังมีจมี, และองอาจ นัยพัฒน์. (2560). สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21: ปรับการเรียน เปลี่ยนสมรรถนะ. วารสารสถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 12(2), 47-63.
- ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี, และจินตกานต์ สุธรรมดี. (2560). การประยุกต์ใช้สมรรถนะเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 11(1), 262-269.
- ชัชรินทร์ ชวนวัน. (2550). การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาตามหลักการสมรรถนะ. วารสารสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา, 2(3), 3-6.
- ชัยวัฒน์ แก้วพินงาม. (2559). เทคโนโลยีเพื่อการประเมินการเรียนรู้ภาษาสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร, 9(3), 436-452.

- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2550). *การนิเทศการศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- ชาญณรงค์ วิเศษสัตย์. (2562). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของ
นักศึกษาวิชาชีพครู (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ภูยีน วงศ์หงษ์. (2550). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะข้าราชการ กลุ่มงานปกครอง ของนักปกครอง
ระดับสูง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดลวรรณ พวงวิภาต. (2562). *องค์ประกอบสมรรถนะครูภาษาอังกฤษของโรงเรียนประถมศึกษา
(วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษฎีบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ถวิล อรัญเวศ. (2559). *สมรรถนะ หมายถึงอะไร*. สืบค้น 4 ธันวาคม 2565,
จาก <https://www.gotoknow.org/posts/599113>
- ทิตนา แคมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
(พิมพ์ครั้งที่ 21)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธราญา จิตรชญาวนิช. (2560). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ธีระ รุญเจริญ. (2553). *การบริหารโรงเรียนยุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ธนาเพลส.
- ธีระ รุญเจริญ. (2562). *แนวทางการบริหารการศึกษาในยุคนี้ Education Thailand 4.0. ใน เอกสาร
ประกอบการบรรยายพิเศษเรื่องแนวโน้มการบริหารจัดการศึกษา*. (เอกสารอัดสำเนา).
- ธงชัย คำปวง. (2561). *การพัฒนาครูแบบองค์รวมโดยการเทียบเคียงสมรรถนะ (วิทยานิพนธ์ปริญญา
คุษฎีบัณฑิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นารินทร์ รักวิจิตรกุล. (2560). *การพัฒนาวิชาชีพครู. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
11(1), 21.*
- นิทัศน์ หามนตรี. (2557). *การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*.
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- นำทิพย์ วัชรดมดำรง. (2563). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูภาษาอังกฤษในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*.
สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บันลือ พลฤกษ์วัน. (2537). *การนิเทศภายในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: การพิมพ์.
- บุญเลิศ วงศ์พรหม. (2565). *รูปแบบการเรียนภาษา(อังกฤษ)เปลี่ยนตามยุค*. สืบค้น 9 มีนาคม 2565,
จาก <https://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/119841>

- เบญจวรรณ พงศ์มีฆวาน. (2544). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดเจ็ดยอด อำเภอเมืองเชียงใหม่* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปฎิคม พงษ์ประเสริฐ. (2550). *การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตราชเทวี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยะณัฐ จารุเศรณี, และสฤพร เซาว์นชัย. (2565). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของครูผู้สอนคณิตศาสตร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.*, 15(1), 134-148.
- ปิยาภรณ์ อัครลาวัลย์, และสฤพร เซาว์นชัย. (2564). การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 23(3), 190-204.
- ปิยาภรณ์ อัครลาวัลย์. (2562). *การศึกษาความต้องการและแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 40.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประยูร บุญใช้. (2564). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูประถมศึกษา. *วารสารพัฒนาการเรียนการสอน*, 15(1), 240-258.
- ประวีณา โภควณิช. (2559). *แนวทางการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาเรียนรวมระดับประถมศึกษา จังหวัดปทุมธานี* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พัชราภรณ์ โพธิสัย. (2558). *สภาพแวดล้อมทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านนาค่านาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พัชรี มะแสงสม. (2544). *ปัจจัยบางประการที่สัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณอร อุซุภาพ. (2561). *การศึกษาและวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พยัพ อนันนิล. (2557). *รูปแบบการบริหารเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้ช่วยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

- พินันทา ฉัตรวัฒนา. (2561). แนวคิดทักษะนวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์กับการส่งเสริมสู่ประเทศไทย 4.0. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 17(3), 222-229.
- พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพรทิพย์ แข็งขัน. (2551). *สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่เปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. (2564). ปรัชญาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลิตภาพ. ในไพฑูริย์ สีนลารัตน์ และนักรบหมื่นลี (บรรณาธิการ). *การศึกษาเชิงผลิตภาพ: การเรียนการสอนเพื่อสร้างผลผลิตและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงษ์พัชรินทร พุฒวัฒนะ. (2561). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนในยุคดิจิทัล. *วารสารนวัตกรรม การเรียนรู้และเทคโนโลยี*, 1(2), 1-11.
- พรรณอร อุซุภาพ. (2561). *การศึกษาและวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรัตนโน. (2558). การบริหารการศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอภัยภูเบศร*, 4(2), 320-325.
- เพชรประภาร์ ชุมสาย. (2559). *การจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- เพ็ญจันทร์ สินธุเขต. (2560). การศึกษายุคนี้ (ยุคดิจิทัล): THAILAND 4.0. ใน *ปรารภนา โกวินทางกูร (บ.ก.). สาขาบริหารการศึกษา. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครุศาสตร์วิจัย*, 3(107). สืบค้น 20 กรกฎาคม 2565, จาก <https://www.edu.lpru.ac.th/eduresearch/nace2017/NACE2017.pdf>
- ปาณินา วงศ์เลขา. (2558). *การจัดการเรียนการสอนในยุคโลกดิจิทัล*. สืบค้น 20 กรกฎาคม 2565, จาก <https://d.dailynews.co.th/education/358284/>
- ภัทรนรินทร์ บิชอบ. (2559). *การพัฒนาตัวบ่งชี้การประเมินสมรรถนะครูต่างชาติที่สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภัทรพร ผาสุก, อัจฉรา นิยมภา, และวิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์. (2563). บทบาทครูในยุคดิจิทัลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1. *วารสารการบริหาร การศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 32(8), 204-214.
- ยีน ภู่วรรณ. (2558). นวัตกรรมการเรียนการสอนกับการศึกษาระบบ 4.0. *วารสารสังคมศาสตร์ สุรนารี*, 9(2), 133-156.
- ยนต์ ชุมจิต. (2558). *ความเป็นครู (พิมพ์ครั้งที่ 6)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- เยาวลักษณ์ มูลสระคู. (2558). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูสอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต).
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัชฎา ฅ น่าน. (2550). สมรรถนะหลักของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดน่าน (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งหทัย บุญพรม. (2563). Digital Learning Platform: เทรนด์การเรียนรู้ในยุคดิจิทัล.
วารสารปัญญาพัฒนา, 39(1), 84-89.
- ลักษณะพร เข้มขัน. (2562). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะของครูภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 23(4), 298-309.
- วณิช นิรันตรานนท์. (2552). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็กในเขตบริการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิทยา จันท์ศิริ. (2551). การพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้บริหารสายสนับสนุนในมหาวิทยาลัยของรัฐ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, และมารุต พัฒนา. (2562). ชี้นำการคิดเชิงนวัตกรรม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิชัย วงษ์ใหญ่, และมารุต พัฒนา. (2564). การเรียนรู้ออนไลน์เพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรม: Online Learning to Create Innovation. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิตา เขียมขันติถาวร. (2555). มาตรฐานครูภาษาอังกฤษยุคใหม่...จะไปโนทิศทางไหน?.
วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต, 6(2), 17-24.
- ศิริวรรณ ลีกิจเจริญผล. (2560). การนิเทศเพื่อพัฒนาสมรรถภาพการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาอังกฤษ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). หลักการบริหารการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 1). สำนักพิมพ์บุ๊ค พอยท์.
สถาบันอุทยานการเรียนรู้. (2564). TK Lifelong Learning Focus issue 01.
สืบค้น 20 กรกฎาคม 2565, จาก
https://www.tkpark.or.th/stocks/library_book/o0x0/00/64/0064a9/book008.pdf
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2558). ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี: การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 16(4), 216-224.

- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2560). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล* (พิมพ์ครั้งที่ 1).
 พิษณุโลก: พิษณุโลกดอทคอม.
- สฎายุ ธีระวณิชตระกูล. (2556). *การบริหารงานบุคคลทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 กรุงเทพฯ: กราฟิกันซี้ดี.
- สาระความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา
 ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ
 พ.ศ. 2556. (12 พฤศจิกายน 2556). *ราชกิจจานุเบกษา*. 130(ตอนที่ 156ง), น. 43-47.
- สิริกร ชาลีกัน. (2563). กลยุทธ์การพัฒนาสมรรถนะครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 โรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดขอนแก่น. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*,
 5(6), 233-244.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). *แนวคิดไทยแลนด์ 4.0 สร้างเมล็ดพันธุ์ชุดใหม่ให้มีรากแก้ว*.
 สืบค้น 25 กรกฎาคม 2565, จาก
https://www.isranews.org/thaireform-other-news/51766thailand-40_51766.html.
- สุกัญญา แซ่ม้อย. (2560). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล* (พิมพ์ครั้งที่ 1).
 พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุธี บุรณะแพทย์. (2557). *สมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต)*.
 กาญจนบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- สุภาพรรณ อนุตรกุล. (2564). *ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Digital literacy)*.
 สืบค้น 27 กรกฎาคม 2565,
 จาก <https://erp.mju.ac.th/articleDetail.aspx?qid=1246>
- สมบัติ คชสิทธิ์. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0.
วารสารวิจัยออลกรณปริทัศน์, 7(2), 175-186.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2551). *สมรรถนะครูและแนวทางการพัฒนาครูในสังคมที่
 เปลี่ยนแปลง*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการประเมินสมรรถนะครู
 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2553*. สืบค้น 18 มีนาคม 2565,
 จาก <http://www.tmk.ac.th/teacher/capacity.pdf>

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2557). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
แนวใหม่*. สืบค้น 7 เมษายน 2565,
จาก <https://www.pkn2.go.th/fileupload/downloads/356813878.51375.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *กรอบสมรรถนะด้านดิจิทัล
สำหรับพลเมืองไทย Digital Competence Framework for Thai Citizens*.
สืบค้น 20 สิงหาคม 2565, จาก
https://web.parliament.go.th/assets/portals/1/files/digital_competence_framework_for_thai_citizens.pdf
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2551). *เอกสารสาระหลักการ
และแนวคิดประกอบการดำเนินงาน กศน.: คัมภีร์ กศน.* กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตรตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย.
- อมรรัตน์ ทับทิมทอง. (2563). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านทักษะของ
ครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 39 จังหวัดพิษณุโลก
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อริสา นพคุณ. (2560). *การพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครราชสีมา. วารสารชุมชนวิจัย, 12(3), 232-244.*
- อรุณี ทองนพคุณ. (2558). *การศึกษาบทบาทการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต)*.
จันทบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- อัมพร ม้าคะนอง. (2558). *คณิตศาสตร์สำหรับครูมัธยม (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อานนท์ ศักดิ์วีระวิชัย. (2547). *แนวคิดเรื่องสมรรถนะ Competency: เรื่องเก่าที่เรายังหลงทาง*.
สืบค้น 17 กรกฎาคม 2565,
จาก <https://www.botlc.or.th/item/article/02000022611>
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์. (2551). *(Behavioral Competency Dictionary (พิมพ์ครั้งที่ 2)*.
กรุงเทพฯ: เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

อรชร ปราชันท์. (2560). รูปแบบการบริหารเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุษาบัณฑิต). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

Christensen, M. Clayton, Raynor, E. Michael, and McDonald, Rory. (2015). *What is Disruptive Innovation?*. Harvard Business.

Review <https://hbr.org/2015/12/what-is-disruptive-innovation>

Higgins, S. (2018). A Recent Theory of Teaching Thinking. in Laura Kerslake and Rupert Wegerif (Editors). *Theory of Teaching Thinking*. New York: Routledge.

Interactive Teaching in Languages with Technology. (2017). *Digital tools*.

Retrieved October 13, 2017, from <http://bit.ly/2h6ENUi>

Jack C. Richards. (2010). Competence and Performance in Language Teaching. *SAGE journals*, 41(2), 101-122.

Mirjam Anugerahwati. (2010). Professional competence of English teachers in Indonesia: A profile of exemplary teachers. *Indonesian Journal of English Language Teaching*, 2(2), 107-118.

Saleh M. Abdo. (2013). *Professional Competence 1*. Retrieved October 22, 2019, from https://www.ac-orleans-tours.fr/fileadmin/user_upload/anglaisLP/dossier_ressources/professional_competence.pdf

Stancy Zeiger. (2018). *List of Core Competencies for Educators*. Retrieved October 22, 2019, from <https://work.chron.com/list-core-competencies-educators-8916.html>

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยนครพนม

ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

แบบสอบถาม

สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2 ของ นางสาวภาณุมาศ เกษรสุริวงค์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เซาว์นชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครู ภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 2

3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ชื่อโรงเรียน เพศ ระดับ การศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบเติมคำตอบและแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 5 ด้าน ข้อคำถาม จำนวน 34 ข้อ

จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะเก็บรักษา คำตอบของท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านใด ๆ ทั้งสิ้นและขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบคำถามครั้งนี้

นางสาวภาณุมาศ เกษรสุริวงค์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ตามสภาพความเป็นจริง

1. ชื่อโรงเรียน.....
2. เพศ
 - ชาย
 - หญิง
3. ระดับการศึกษา
 - ระดับปริญญาตรี
 - สูงกว่าระดับปริญญาตรี
4. ประสบการณ์การทำงาน
 - น้อยกว่า 5 ปี
 - 5 – 10 ปี
 - มากกว่า 10 ปี

ตอนที่ 2 สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน ตามระดับความคิดเห็นช่องใดช่องหนึ่ง ที่คิดว่าตรงกับตนเองมากที่สุด โดยกำหนดการให้ระดับคะแนนมีความหมายในการตอบแต่ละช่อง ดังนี้

- 5 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
		5	4	3	2	1
ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้						
1	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชัน Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, Line, Facebook ในการสื่อสารหรือประชุมร่วมกับผู้เรียนแบบเรียลไทม์					
2	ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) ในการมอบหมาย และติดตามการปฏิบัติงานของผู้เรียน					
3	ครูสามารถใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และโทรศัพท์สมาร์ทโฟน เป็นต้น					
4	ครูสามารถใช้บริการออนไลน์ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน ได้แก่ Google Doc, Google Sheet, Google Slide, Google Form เป็นต้น					
5	ครูสามารถใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ และวิดีโอในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอน					
6	ครูสามารถสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการสนทนาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนในชั้นเรียนในระบบออนไลน์					
7	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ที่สามารถดึงดูดความสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา						
8	ครูสามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร					
9	ครูสามารถใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลเพื่อนำมาออกแบบการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์					

ข้อ	รายการ	ระดับสมรรถนะ				
		การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
10	ครูสามารถใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ต					
11	ครูสามารถใช้วิดีโอจากยูทูป (YouTube) เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน และมีการอัปโหลดวิดีโอ ที่ตนเองได้ทำการสอนไว้พร้อมกับเนื้อหาต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษา					
12	ครูสามารถออกแบบรูปภาพ อินโฟกราฟิก และวิดีโอที่ใช้เป็นสื่อการสอนด้วยโปรแกรมต่าง ๆ ได้แก่ Microsoft PowerPoint, Canva, Adobe Photoshop เป็นต้น					
13	ครูสามารถสร้างหรือแก้ไขสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ มาเป็นสื่อการสอน ได้แก่ ข้อความ (Text) เสียง (Audio) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และภาพวิดีโอ (Video) เป็นต้น					
14	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน					
15	ครูสามารถใช้วิดีโอที่มีคำบรรยาย (Subtitle) ในการฝึกทักษะการอ่านและการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน						
16	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ดิจิทัลในการทำงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ของการเรียนรู้รูปแบบดิจิทัลของผู้เรียนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น					
17	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้อิสระแก่ผู้เรียน ในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามความคิดของผู้เรียนเองก่อน หากผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ จึงชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลักการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องและเหมาะสม					

ข้อ	รายการ	ระดับสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
18	ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนองานหรือจัดทำเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ Microsoft PowerPoint และ Microsoft word เป็นต้น					
19	ครูให้ผู้เรียนเรียบเรียงและสรุปสาระสำคัญของข้อมูลออนไลน์ที่ได้สืบค้นมา เพื่อสามารถคัดกรองและประยุกต์ใช้ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม					
20	ครูให้ผู้เรียนนำข้อมูลออนไลน์ที่สืบค้นมาได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนอย่างเหมาะสม					
21	ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำศัพท์ สัญลักษณ์และเทคนิคต่าง ๆ ในการสื่อสาร					
22	ครูให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเองด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน						
23	ครูจัดเนื้อหาสาระที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการบูรณาการด้วยการทำโครงงานอย่างมีระบบในรูปแบบของการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านภาษา					
24	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้สร้างสิ่งประดิษฐ์หรือชิ้นงานในรายวิชาภาษาอังกฤษที่เป็นประโยชน์					
25	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะทางด้านการคิดของผู้เรียน ด้วยการตั้งคำถามง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษ					
26	ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษาด้วยโปรแกรมหรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ					
27	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ฝึกการมีความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงานร่วมกัน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน					

ข้อ	รายการ	ระดับสมรรถนะ การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล				
28	ครูออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative working)					
ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง						
29	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์บทสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน					
30	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีความเข้าใจและสร้างมโนทัศน์ที่ได้จากการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้					
31	ครูให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง จากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต					
32	ครูให้ผู้เรียนสืบค้นคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษจากเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) และเสิร์ชเอนจิน (Search Engine)					
33	ครูให้ผู้เรียน ชม ฟัง และดูเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาผ่านยูทูป (YouTube)					
34	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมตัว หรือค้นหาความรู้ที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนจากอินเทอร์เน็ตด้วยตนเอง ก่อนเข้าเรียน					

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล
ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์
เขต 2

แบบสัมภาษณ์

เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2 ของ นางสาวภาณุมาศ เกษรสุริวงค์ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถิรพร เขาวนชัย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

2. แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

3. แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ขอขอบคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ครั้งนี้

นางสาวภาณุมาศ เกษรสุริวงค์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. ชื่อ - สกุล
1. ตำแหน่ง
2. สังกัด/หน่วยงาน
3. ประสบการณ์การทำงาน
4. วันเดือนปี ที่สัมภาษณ์
5. เวลาที่สัมภาษณ์
6. สถานที่
7. หมายเลขโทรศัพท์

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

1. ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้

ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูใช้ช่องทางกลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล (E-Mail) ในการเผยแพร่ ข้อความ ภาพ และวิดีโอในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอนกับนักเรียน

.....

.....

.....

2. ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอนจากอินเทอร์เน็ต

.....

.....

.....

3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน

ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากการดูคลิปวิดีโอสั้นๆ หรือสื่อภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

4. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน

ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการพัฒนาให้ครูสามารถออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative working)

.....

.....

.....

5. ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

ท่านคิดว่าจะมีแนวทางอย่างไรบ้าง ในการพัฒนาให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ
ที่มีต่อแบบสอบถาม สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย
เรื่อง สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2
ด้านความตรงเชิงเนื้อหาด้วยค่า IOC

ข้อ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		คนที่1	คนที่2	คนที่3		
ด้านการใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์มในการจัดการเรียนรู้						
1	ครูสามารถสื่อสารหรือประชุมร่วมกับผู้เรียน แบบเรียลไทม์ผ่านแอปพลิเคชัน ได้แก่ Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, Line, Facebook เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ครูสามารถมอบหมาย และติดตามการ ปฏิบัติงานของผู้เรียนโดยใช้กลุ่มสนทนา (Group Chat)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ครูสามารถจัดการเรียนการสอนผ่าน เครื่องมือดิจิทัล ได้แก่ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และโทรศัพท์สมาร์ทโฟน เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	ครูสามารถทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับ ผู้เรียนผ่านระบบออนไลน์ ได้แก่ Google Doc, Google Sheet, Google Slide, Google Form เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
5	ครูเผยแพร่ข้อความ ภาพ และวิดีโอในหัวข้อ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่สอนผ่านช่องทาง กลุ่มสนทนา (Group Chat) หรืออีเมล	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ครูสร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการสนทนาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนในชั้นเรียน ในระบบออนไลน์	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
7	ครูสามารถใช้แอปพลิเคชันต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ที่สามารถดึงดูดความสนใจและเหมาะสม กับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านการใช้สื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา						
8	ครูสามารถสืบค้นข้อมูลผ่านระบบเทคโนโลยี สารสนเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้กลุ่ม สาระภาษาต่างประเทศให้สอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามหลักสูตร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	ครูสามารถสืบค้นข้อมูลผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาออกแบบ การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
10	ครูสามารถใช้เสิร์ชเอนจิน (Search Engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ในการสืบค้นข้อมูล ต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระวิชาที่ใช้สอน จากอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
11	ครูสามารถใช้วิดีโอจากยูทูป (YouTube) มาใช้จัดการเรียนการสอน และมีการอัปโหลด วิดีโอที่ตนเองได้ทำการสอนไว้พร้อมกับเนื้อหา ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้เข้าไปศึกษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
12	ครูสามารถสร้างรูปภาพ อินโฟกราฟิก และวิดีโอที่ใช้เป็นสื่อการสอนด้วยโปรแกรมต่าง ๆ ได้แก่ Microsoft PowerPoint, Canva, Adobe Photoshop เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	ครูสามารถสร้างหรือแก้ไขสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ มาเป็นสื่อการสอน ได้แก่ ข้อความ (Text) เสียง (Audio) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) และภาพวิดีโอ (Video) เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	ครูนำแอปพลิเคชันต่าง ๆ มาช่วยฝึกทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
15	ครูนำวิดีโอที่มีคำบรรยาย (Subtitle) มาใช้ในการฝึกทักษะการอ่านและการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของผู้เรียน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของผู้เรียน						
16	ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ดิจิทัลในการทำงาน เพื่อเปิดโลกทัศน์ของการเรียนรู้ รูปแบบดิจิทัลของผู้เรียนให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	ครูให้อิสระแก่ผู้เรียนในการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลตามความคิดของผู้เรียนเองก่อน หากผู้เรียนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ จึงชี้แนะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หลักการเลือกใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ถูกต้องและเหมาะสม	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
18	ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ซอฟต์แวร์ ในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการนำเสนองาน หรือจัดทำเอกสารต่าง ๆ ได้แก่ Microsoft PowerPoint และ Microsoft word เป็นต้น	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	ครูให้ผู้เรียนเรียบเรียงและสรุปสาระสำคัญของข้อมูลออนไลน์ที่ได้สืบค้นมา เพื่อสามารถคัดกรองและประยุกต์ใช้ ข้อมูลสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
20	ครูให้ผู้เรียนนำข้อมูลออนไลน์ที่สืบค้นมาได้ ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน อย่างเหมาะสม	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
21	ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เก็บข้อมูล ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ เข้าใจคำศัพท์ สัญลักษณ์และเทคนิคต่าง ๆ ในการสื่อสาร	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	ครูให้ผู้เรียนฝึกแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองด้วยความสร้างสรรค์ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาพูดและภาษาเขียน อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาการคิดเชิงนวัตกรรมของผู้เรียน						
23	ครูให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการบูรณาการด้วย การทำโครงการอย่างมีระบบในรูปแบบ ของการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านภาษา	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้สร้างสิ่งประดิษฐ์ หรือชิ้นงานในรายวิชาภาษาอังกฤษ ที่เป็นประโยชน์	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
25	ครูพัฒนาทักษะทางการคิดของผู้เรียน ด้วยการตั้งคำถามง่าย ๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ตอบ เป็นภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	ครูออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียน ได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ กับเจ้าของภาษาด้วยโปรแกรม หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ฝึก การมีความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัย ในการทำงานร่วมกัน และการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบร่วมกัน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
28	ครูออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการทำงานร่วมกัน (Collaborative working)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง						
29	ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียน ได้วิเคราะห์บทสนทนาภาษาอังกฤษ ในสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นร่วมกัน	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	ครูกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นหาคำตอบด้วยตนเอง มีความเข้าใจและสร้างมโนทัศน์ที่ได้ จากการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ ด้วยตนเองได้	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	ครูให้ผู้เรียนฝึกฝนการฟังบทสนทนา ภาษาอังกฤษด้วยตนเองจากห้องปฏิบัติการ ทางภาษา หรือทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

ข้อ	สมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ของครูภาษาอังกฤษ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
32	ครูให้ผู้เรียนสืบค้นคำศัพท์ สำนวนภาษา และประโยคต่าง ๆ ในภาษาอังกฤษ จากเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) และเสิร์ชเอนจิน (Search Engine)	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
33	ครูให้ผู้เรียน ชม ฟัง และดูเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ผ่านยูทูป (YouTube)	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
34	ครูมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้มีการเตรียมตัว หรือค้นหาความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน จากอินเทอร์เน็ตด้วยตนเองก่อนเข้าเรียน	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้

ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
การจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาานครสวรรค์ เขต 2

Reliability

Scale: ALL VARIABLES

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.980	34